

Гендерне «виховання»

**або
як з ваших дітей робитимуть
гомосексуалістів**

Частина I

ДИТЯЧІ САДОЧКИ

Інформаційно-аналітичне видання

Вступ

«...але дітей, маленьких немовлят, їх тільки шкода...»¹

Леся Українка

Дорогі, батьки, шановні вчителі! Це видання підготовлене саме для вас, адже ваші діти в небезпеці. Мова йде про підступну пропаганду гомосексуалізму в українському суспільстві. Все відбувається приховано і впроваджується головним чином через ґендерну політику, статеве виховання, антидискримінаційні закони, ювенальні закони, закони про «права дітей та жінок», пропаганду толерантності, а також під приводом боротьби зі СНІДом, торгівлею дітьми та надуманим насиллям у сім'ї. Після ретельного вивчення цих програм стає зрозумілим, що справжня їх ціль - підступна руйнація інституту сім'ї в Україні, а це - загроза існуванню нашої нації та держави.

Така практика вже звична для країн Європи та Америки. Адже в багатьох країнах гомосексуалістам не лише дозволили укладати шлюби, всиновлювати дітей, але і ведеться широка пропаганда цього збоченого стилю життя через освітню систему. Правозахисник Алекс Спак із Лондона під час свого перебування в Україні розповідав, що у Великобританії принижуються права нормальних людей лише за те, що вони з негативною оцінкою висловляються проти гомосексуалізму. Вихователів та вчителів звільняють і штрафують, коли вони не беруть участі в шкільних акціях, де лесбійки розповідають, що їхня практика – це норма життя.

Ви будете дуже здивовані, що гомосексуалізм підступно впроваджують у дошкільні програми і в Україні. Уже сьогодні переробляють та міняють дитячі книжки, пісні, іграшки, казки, конкретні навчальні програми, а на численних тренінгах вишколюють вихователів та вчителів. Розробляє все це не система української освіти, а підривні українські ґендерні ідеологічні центри, звісно за великої фінансової підтримки гомосексуальних лобістів США та Європи.

Про все це та інше ви зможете прочитати у наступних розділах, а потім вже вирішите самі, загрожує воно вам і вашим дітям чи ні. З проблематикою, висвітленою у даному виданні, вже ознайомлено багато людей, і ми не знаємо жодної мами, яка після цієї інформації залишилася б байдужою до проблеми ґендеризації та гомосексуалізації українських малюків.

I. Гомосексуалізм в Україні вже на державному рівні

В Україні гомосексуалізм головним чином просувається через ґендерну ідеологію, яка від самого свого початку є деструктивною та базується на обмані. Відома журналістка Сва Герман з Німеччини, де ґендерна ідеологія вже діє багато років, вважає, що «ґендер-майнстреммінг» є найбільшою і найнебезпечнішою програмою перевиховання людської раси...але менше як 5% німців знають про те, що ж насправді є ґендерна рівність.»² Інша німецька вчена, соціолог Габріела Кубі, стверджує, що саме ґендерна ідеологія агресивно нищить інститут сім'ї та привела Німеччину до небаченої демографічної кризи, а це у свою чергу поставило на межу виживання ціле суспільство. А чи знають українці, що ж таке ґендерна політика, яка в Україні вже є державною?

основи теорії ґендеру

навчальний посібник

Ґендер - троянський кінь гомосексуалізму

В Україні гомосексуалізм просувається згідно європейського сценарію: ґендерна політика подається як рівність прав жінок та чоловіків. Однак якщо уважно прочитати будь-який підручник з ґендеру, то виявляється, що ґендер – це соціальна стать, що «сконструйована соціально-культурними чинниками».³ Тобто не важливо, ким ти народжуєшся, а важливо, ким ти себе почуваш. Так званий «біологічний поділ суспільства на чоловіків та жінок» має відійти у минуле, натомість вводиться новий «демократичний» поділ, коли людина зможе вибрати стать собі сама.

Однак на цьому вся ця змова проти людської природи не закінчується. В українському підручнику «Основи теорії ґендеру», що у 2004 році був навіть рекомендований Міністерством освіти і науки України і профінансований фондом Дж. Сороса «Відродження» вказано, що нібито існує щонайменше п'ять ґендерів (статей), що є рівними та повинні бути прийняті громадськістю. Це: «жіноча, чоловіча, гетеросексуальна, гомосексуальна, транссексуальна».⁴

В інших абсурдних твердженнях, що вже вивчають українські студенти на українських

2 Иво Засек: *Отцы ранней секуляризации*, *Маслина*, №3, 2011, стор. 9.

3 Сорокопуд Я.: *Ґендерний калейдоскоп. Методичні рекомендації*. Львів, 2004, стор. 27.

4 Київський інститут ґендерних досліджень: *Основи теорії ґендеру. Навчальний*

Матеріалу сайту http://ukraine2015.org.ua/img/library/o_t_gendera_maket.pdf

ґендерних кафедрах, вказано, що «конструкція чоловіка не обов'язково має відношення до чоловічого тіла, те ж саме можна зауважити щодо конструкції жінки. Немає серйозної причини вважати, що ґендерів має бути два... «Чоловік» і «чоловічий» можуть досить легко позначати жіноче тіло, а «жінка» та «жіночна» – так само легко можуть позначати чоловіче тіло.»⁵ Простіше кажучи, йдеться про втрату розуму: чоловік вже не є чоловіком, а жінка – жінкою. В Європі та Америці, де ґендерна політика вже діє багатьох років, доходить до абсурду: уже сьогодні в офіційних документах заборонено вживати слова «тато» та «мама», а замість них рекомендують використовувати слова «батько1» та «батько2». Також забороняються звертання «пан» та «пані», а в Україні, окрім того, ґендерно-дискримінаційними (забороненими), хочуть зробити звертання «дівчино!», «юначе!». Причина заборони – це те, що особа, до якої ви звернулися, може образитися, бо, можливо, вона вибрала собі зовсім іншу ґендерну ідентичність.

Від п'яти ґендерів до тридцяти

Однак весь абсурд на цьому не закінчується. Американська сімейна асоціація (American Family Association) повідомляє, що конгрес США планує легалізувати 30 видів важких психічних хвороб, яких хочуть назвати просто сексуальною орієнтацією. Йдеться про прийняття антидискримінаційного закону HR 1913, згідно якого зоофілія, педофілія, інцест, некрофілія, урофілія, гомосексуалізм, трансґендеризм та інші збочення будуть захищеними законом.⁶

Натомість, як повідомляє газета «Експрес», у жовтні 2011 року до списку психічних захворювань Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) внесла любов. Зі слів експертів ВООЗ хвороба під назвою «любов» проявляється нав'язливими думками, перепадами настрою, безсонням, непродуманими, імпульсивними вчинками, стрибками тиску, навіть параноїдальними тенденціями⁷. Отож і любов між чоловіком та жінкою, материнська любов та любов до Батьківщини офіційно визнано патологією. То чи варто після цього довіряти цій міжнародній організації? Хто захистить нас від рекомендацій ВООЗ та всього цього абсурду?

Австралія. В паспорти добавили третю стать

З 15 вересня 2011 року в австралійські паспорти вже добавили третю стать, яка буде позначатися в документах буквою X. Також для того, щоб в паспорті змінити свою стать з жіночої на чоловічу чи якусь іншу, необхідно лише справку від лікаря.⁸

Окрім Австралії, третю стать також вже добавили і в паспортах деяких областей Індії. В Україні ж йде мова про те, що в паспортах взагалі не потрібно вказувати свою стать. Ресурсний центр «Гурт» повідомляє, що про це говорилося у вересні 2011 року на ґендерній конференції в Україні «Інновації ґендерної освіти».⁹

⁵ Там же, стор. 91

⁶ <http://news.invictory.org/issue23052.html>

⁷ Газета «Експрес». 6.10.2011-13.10.2011. Коханья – це така хвороба, стор. 4.

⁸ <http://3rm.info/15376-mirovye-sumasshestvie-prodolzhaetsya-v.html>

⁹ <http://gurt.org.ua/blogs/Юнія%20Гончар/840/#lastcomment>

Гендер та жіночі права – не одне і те ж

Якщо ж дехто з жінок все ж таки буде сліпо доказувати, що гендер – це захист їхніх прав, то пропонуємо їм наступне чітке твердження. У книзі «Гендерні теорії, гендерні практики: налагоджуючи мости» читаємо: «Різниця між феміністичними (тобто жіночими) і гендерними дослідженнями полягає в тому, що до останніх, окрім фокусування на вивченні жіночого й чоловічого, відносять дослідження

сексуальності, включно із квір — дослідженнями (геї, лесбійки, бісексуали, транссексуали)...» До речі слово «квір» - це ще один термін, за яким заховався гомосексуалізм. Він означає – вільний від статі. «Деякі дослідники порівнюють гендер з «гнучкою формою для печива», якій можна надати будь-якої форми.¹⁰

Страшно подумати, що найбільш гнучка форма для «гендерного печива» - це наші діти.

Включивши гендерний компонент в українську освіту, вашим дітям нададуть такої гомосексуальної форми, що це докорінно змінить уявлення вашої дитини про сім'ю та приведе до докорінних змін в українському суспільстві, знищивши його традиційне та моральне надбання.

Гендероловка для жінок

Як бачите, гомосексуалізм вдало замаскувався під терміном «гендер». Адже якщо б гендерні ідеологи чесно сказали, що гендер веде до гомосексуалізму, то не виникло б зараз потреби писати таких видань, як це. Бо ж на практиці виглядає так: «Шановні жіночки, ви дискриміновані, усі чоловіки – насильники, вами зловживають, давайте захищати ваші гендерні права». Тому студентки, аспірантки, вчительки, представники громадських організацій, щиро вірячи, що це дійсно захист їхніх прав, починають їздити на безкоштовні гендерні тренінги, конференції, семінари. Та безплатний сир в мишоловці дістанеться лише другій мишці. А перша мишка, що принадилася на його гарний запах, в результаті ніяких прав не одержить та й закінчить погано. Помаленьку, може, хто і зрозуміє, що гендер – це гомосексуалізм, а може, і ні. Та буде пізно,

¹⁰ Харківська обласна державна адміністрація управління у справах сім'ї та молоді. Харківська жіноча організація «Крона»: Гендерні теорії, гендерні практики: налагоджуючи мости. Збірник доповідей, Харків 2008, стор. 18.

бо приймаються гендерні закони, а з гендерної системи вже не вилізти, бо свідомість не та, змінена, толерантна. Тому виходить, що для досягнення своїх цілей, на першу лінію фронту гомосексуалісти та лесбійки виставляють нормальних жінок.

До речі, гендеризм – це не лише божевільна балаканина у якомусь закритому клубі, це – реальна спроба перевернути встановлений Богом порядок. В Україні у 2005 році вже прийняли перший гендерний закон «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» № 2866-IV,¹¹ де вперше вживається термін гендер. На щастя, сьогодні після численних акцій протестів громадських організацій України, педагогів та представників деяких церков, гендеристи до сих пір не можуть просунути у Верховну Раду Закон «Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2015 року».¹² Однак боротьба на цьому ще не закінчилася.

В. Ушакін асоціював слово гендер з словом ваучер. Доки всі розібралися, що таке ваучер, то всі, хто придумав його, використали у своїх цілях. А інші – залишилися в дурнях. Використання іноземних слів з розмитю сутністю є одним із методів гомосексуальної революції. Тому так важливо називати все своїми іменами та інформувати про цей обман.

Українська сім'я – гендерний стереотип?

Гендеристи особливо маніпулюють зі словом стереотип. Сюди вони включають все відвіковічне моральне та традиційне надбання України. Наприклад, стереотипами є, мовляв, слова «**батько та мати**», «**справжній чоловік**», «**гарна дівчина**» та інші. Нібито стереотипними є також всі прислів'я, приказки та українські народні казки, де подаються образи мужніх і відважних чоловіків, терплячих, ніжних та відданих жінок. Адже там, заявляють вони, забагато підкреслюється мужність, жіночність, родинність, рід. А це все гендеристи висміюють і називають такими, що дискримінують «інші типи сімей», тобто гомосексуалістів.

Насправді гендер – це не лише пусті балачки, але серйозна ідеологія, що насамперед міняє закони. Вже сьогодні згідно рішення № 12267 Ради Європи, на національному рівні усім країнам-членам Ради Європи, куди входить і Україна, **рекомендовано відмовитися від вживання слів «мама» і «тато» та замінити їх безликим словосполученням «один із батьків»**.¹³ А в лютому 2011 року в США в заявах на отримання паспорту слова «батько» і «мати» **замінили на «батько 1» і «батько 2»**.¹⁴

Гомосексуальні ідеологи проникають у дитячі садочки, школи, університети,

11 <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2866-15>

12 Посилання: Проект Закону України «Про схвалення Концепції Загальнодержавної цільової соціальної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2016 року». Проект Закону без номеру. Джерело – сайт Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту. http://www.kmu.gov.ua/sport/control/uk/publish/article?jsessionid=7FE1D3B31FD18E6418AC4729EA9BA7A2?art_id=120626&cat_id=120215&search_param=змін%20%20?&searchForum=1&searchPublishing=1

13 <http://www.svpressa.ru/world/article/29917/>

14 <http://arhivar-rus.livejournal.com/238368.html>

оскільки розуміють, що для того, аби суспільство прийняло їхню ідеологію, треба починати з дітей. Наприклад, львівська ґендеристка Оксана Кісь, яка викладає в Львівському університеті Івана Франка, не соромиться робити такі абсурдні заяви: «Традиційної ... родини не існує як не існує чогось такого як „українська жінка“, „справжній козак“, чи скажімо „історична правда“. Усе це не більше, ніж поетичні метафори, порожні поняття, або ж міфи...»¹⁵ Або ж інше хворобливе твердження: «Мабуть, варто нарешті прийняти той факт, що традиційної української родини більше не існує, і, тверезо оцінивши існуючий стан речей, смиренно визнати, що теперішнім українцям... ця архаїчна модель сімейного укладу не потрібна і навіть обтяжлива.»¹⁶

Уявіть собі, що такі хворобливі та маніпуляційні заяви Оксана Кісь вбиває в голови українським студентам. Однак, нехай згадає ґендеристка, чи часом не з традиційної української родини вона появилася на світ? І чи не завдяки родині вистояла українська держава, зберегла традиції, християнську віру та мову? Чому сьогодні родину дозволяють так висміювати? Хоча варто сказати, що у відповідь львівським нахабним ґендеристам 18 жовтня 2011 року Львівська обласна рада ухвалила звернення до Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України щодо недопущення введення ґендерної політики п'ятистатевої рівності, що привело б до руйнування традиційних християнських цінностей в українському суспільстві.

Висміювання українських матерів

Також ґендерна політика покликана боротися з українськими матерями, їх жертовністю та терплячістю, адже в ідеології ґендеру материнство – це лише одна із форм рабства. Говорячи про насилля в сім'ї, вони розуміють під цим також материнство та ролі, що випливають з цього. Ось цитати визначної феміністки та ґендеристки Сімони де Бовуар, що вражають своєю жорстокістю: «Плід – це частина її (жінки) тіла, але разом з тим і паразит, що живе за її рахунок»¹⁷. «Ембріон, що живе в ній, це ніщо інше, ніж кусок м'яса.»¹⁸ Сімона де Бовуар також називає догляд за власними дітьми лише задоволення потреб дітей, відносини між матір'ю і дитиною – «трагічним двійним гнітом.»¹⁹ Ці цитати свідчать, що ціль ґендерної політики – це не лише введення гомосексуальної ідеології, але і знищення самотності жінки, матері.

Відома німецька вчена соціолог Габріела Кубі пише, що дані цитати, на жаль, вже стали офіційною політикою ООН і ЄС і це проявляється у підтримці абортів, фемінізму, ґендеризму, збочених способів життя, статевого виховання у школах.

Також ґендерні ідеологи ЄС вважають зображення матері, яка обіймає своє

15 http://www.mytusa.org/#spoiler_0

16 http://www.mytusa.org/#spoiler_0

17 Simone de Beauvoir, *Das andere Geschlecht*, Reinbek bei Hamburg, 1968, стор.482.

18 Simone de Beauvoir, *Das andere Geschlecht*, Reinbek bei Hamburg, 1968, стор. 483.

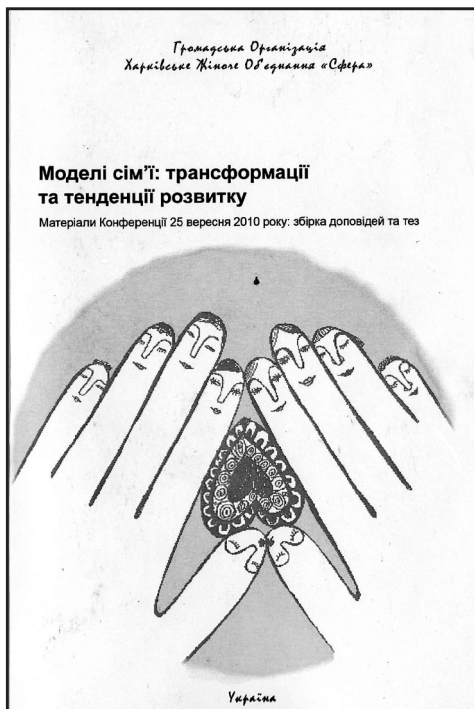
19 Simone de Beauvoir, *Das andere Geschlecht*, Reinbek bei Hamburg, 1968, стор. 508.

дитя, сексистським зображенням, яке дискримінує жінок і яке треба заборонити. Ніби це зосереджує увагу суспільства лише на репродуктивній частині жіночого тіла. Але як бути з глибокими материнськими почуттями й взаєминами між матір'ю та дитиною? Про це гендерні ідеологи мовчать.

Україна без батька і неньки?

Про те, що в Україні також потрібно відмінити слова мати та батько та ввести поняття «один з батьків» йшла мова на гендерній конференції у Харкові. На цій же конференції, що була проведена 25. 09. 2010 року, йшлося про необхідність «нормативного зрівняння у правах усіх, незалежно від сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності.»²⁰

Йдеться про настільки велике безумство, що розумом важко збагнути і повірити, що якщо наша держава не зупинить цього європейського абсурду, то ваші діти і внуки вже не зможуть називати маму мамою, а тата татом, вже ніколи не почують пісень «Батько і мати», «Чорнобривців насіяла мати», «Росте черешня в мамі на городі...», «Родина, родина...» та й більшості українських пісень, в яких, як відомо, оспівується родина. Адже ці пісні гендеристи називають гендерно-дискримінаційними по відношенню до так званих «інших типів сімей», тобто гомосексуалістів. Наші діти та внуки вже не зможуть у Букварі читати по складах ма-ма, та-то, адже ці слова вийдуть з офіційного мовлення, з офіційної літератури... Всі казки, всі прислів'я, приказки, де оспівується материнство, батьківство, жіночність, мужність чи наголошуються типово чоловічі і жіночі якості мають бути переписані, адже саме з ними і покликана боротися державна гендерна політика, що належить до одного із чотирьох стовпів Євросоюзу.

²⁰ С. 24. *Моделі сім'ї: трансформації та тенденції розвитку. Матеріали конференції 25.09.2010: збірник докладів і тезисів / Упорядковані: Шарыгина А.Б. – М.: Точка, 2010, 102 с. Издано при піддержці Фонда ім. Генриха Бєлла.*

II Гомосексуалізація української освіти

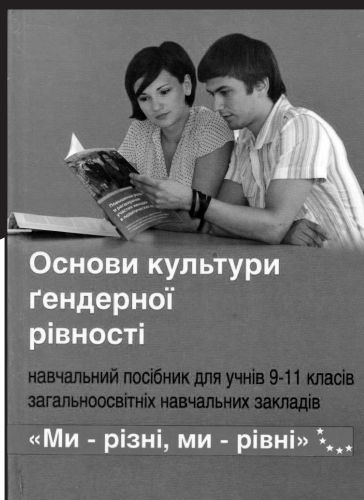
Шановні педагоги, психологи і просто батьки! У цьому розділі ми хочемо показати та довести вам всю важливість проблеми, про яку йде мова у цьому виданні. І ви зможете переконатися у цьому самі, перечитавши всі наступні реальні приклади (доповнені вражаючими ілюстраціями) морального розтління та гендерної пропаганди гомосексуалізму в Європі, Америці, Канаді та Україні. Найбільш болючим є те, що переважна більшість цих програм впроваджується через освіту: дошкільну, шкільну, вищу. Нам, як і вам, неприємно читати чи писати про такі збочення, але, на жаль, це вже реальність і це вже в Україні. А впроваджується гомосексуалізм та розбещення дітей і молоді через освітні програми гендеру, антидискримінації, сексуального виховання, толерантності, прав людей, створенням нової моралі, під приводом боротьби зі Снідом, насиллям в сім'ї та іншими. Ці «освітні» програми переважно просувають в українські школи незаконно, без згоди Міністерства Освіти, лише на підставі деяких міжнародних зобов'язань та за великої фінансової підтримки міжнародних фондів.

Гендерна освіта

«Взявши участь у Самміті тисячоліття ООН, Україна прийняла Цілі розвитку тисячоліття та зобов'язалася до 2015 року досягти гендерної рівності. Одним із головних завдань у цьому напрямку є «усунення гендерної різниці на всіх рівнях освіти не пізніше 2015 року»²¹. На практиці – це означає руйнування традиційних та сімейних цінностей, називаючи їх гендерними стереотипами, та тверда пропаганда гомосексуалізму.

На основі досвіду зарубіжних країн планується повністю гендеризувати українську освіту. В проєкті ПРООН «Програма рівних можливостей та прав жінок в Україні», в другому стовпі подається детальний план «Впровадження принципів гендерної рівності в систему освіти (Європейська Комісія) 2008-2011». «Діяльність 2.1. Підтримати формування системи методик та стандартів гендерної освіти для вчителів та викладачів України».

«2.2.3. Організувати тренінги з гендерних питань

та підвищення ґендерної чутливості для вчителів».

«2.2.5. Підтримати створення кафедр ґендерних студій в українських вищих навчальних закладах (ВНЗ)».

«2.2.5.4. Організувати із метою навчання візит в одну з країн-членів ЄС для викладачів кафедр з ґендерних студій (20 учасників + 1 перекладач + 1 співробітник проекту, 5 днів)».

«Цільова група: Міністерство сім'ї, спорту та молоді, Міністерство освіти і науки, Вищі навчальні заклади, неурядові організації, вчителі, викладачі та студенти».

Індикатор: Кількість вчителів, які пройшли тренінги з ґендерної чутливості та ґендерних питань.

Мета: 2009 – 1520 вчителів

2010 – 6075 вчителів

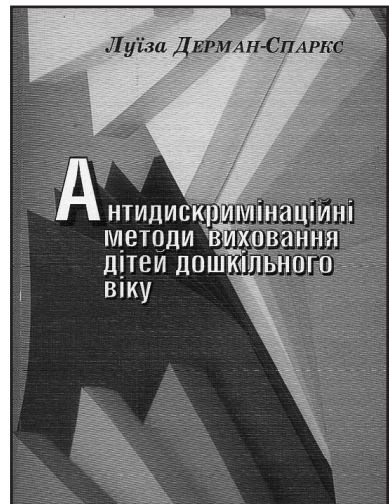
2011 – 4550 вчителів

Проект розроблено до найменших деталей: визначено, скільки людей може брати участь у тренінгах, як маніпулювати вихователями, вчителями, освітою, політиками, які тренінги проводити і в якій кількості. Все розроблено, і, поза сумнівом, усім керує Європейська комісія. Не приймається до уваги те, що Україна не є членом ЄС і те, що український народ не згоден з програмою ЄС, яка на перше місце ставить впровадження гомосексуалізму, що ховається за так звану ґендерну рівність.

Кабінет Міністрів України ще у 2006 році видав постанову №1834 «Про затвердження Державної програми з утвердження ґендерної рівності в українському суспільстві на період до 2010 року. А Міністерство освіти і науки України тоді ж видало наказ «Про впровадження принципів ґендерної рівності в освіту». Однак можемо сміло припустити, що чиновники дійсно вірили, що йшлося про забезпечення прав жінок, та їх обманули. На даний час ґендерні теоретики працюють над тим, щоб змінити «Закон України «Про освіту», який начебто не відповідає сучасним тенденціям розуміння і розрізнення понять «стать» та «ґендер», сьгоднішньому стану державної ґендерної політики...»²²

Антидискримінаційні методи виховання

Інший прихований спосіб просунення гомосексуалізму – це антидискримінаційне законодавство. На сайті Міністерства Юстиції виставлений Проект Закону Указу Президента «Про стратегію боротьби з дискримінацією в Україні», який передбачає створення антидискримінаційного законодавства в Україні. Розробила цей проект Рада ЛГБТ (лесбіянок, гомосексуалістів, бісексуалів та трансґендерів) – довідний орган українського Міністерства Юстиції і на даний час чекають лише на підпис Президента.

²² Плахотник О. Официальная гендерная политика в школьном образовании: общий обзор. Журнал Крона 2/2009 (22). www.krona.org.ua

В одному із пунктів передбачена пропаганда гомосексуалізму в українських дитячих садках, школах, університетах, науково-дослідних інститутах. Ось цитата із Стратегії Указу: «Проведення...інформаційно-освітньої та попереджувальної роботи щодо профілактики проявів дискримінації та нетерпимості у суспільстві, зокрема серед дітей, учнівської і студентської молоді та їх батьків».

У наступних розділах ви побачите, що ж таке антидискримінаційні закони та пропаганда толерантності в Європі та Америці і як вони служать для пропаганди гомосексуалізму. Також ви зможете переконатися в тому, що пропаганда гомосексуалізму вже сьогодні загрожує вашим дітям.

Статеве виховання

На засіданні ООН від 25 жовтня 2010 року відбулося обговорення доповіді колишнього спеціального референта в галузі освіти Вернора Мунозу, який запропонував ввести обов'язкове «все-народне» і «всесвітнє» сексуальне виховання для дітей від 5 років у всіх державах ООН,²³ що викликало бурхливу дискусію. Дуже багато держав виступило проти, особливо африканські, які заявили, що немає жодного такого «права людини на сексуальне виховання». З іншого боку, цю абсурдну пропозицію підтримали представники держав Європейського Союзу, Канади, а також нинішній доповідач в галузі освіти пан Кішор Сінг з Індії.

Головна думка книги, що стала підставою для пропозиції запровадити обов'язкове сексуальне виховання у всіх державах ООН, така: «радість сексу повинна бути головною метою загального сексуального виховання». Та ця, так звана, «радість зі сексу» є насправді знущанням над невинними дітьми, що породжує життєві трагедії. Метою введення сексуального виховання є гарантований державою «курс на зняття почуття сорому, яке обмежує еротику, коли розглядати її лише як можливість розмноження». У іншому абсурдному твердженні сказано: «Права людини можуть бути повністю гарантовані лише тоді, коли діти будуть проходити курс загального сексуального виховання відразу, на початку шкільного навчання».²⁴ В ЄС вводиться сексуальне виховання для дітей, починаючи з дитсадків, адже, вони вважають, що дитина повинна знати, як вибрати собі стать.

²³ <http://res.claritatis.cz/zpravvy/z-domova/delegt-osn-oznail-nboenvst-za-nejvt-problm/4254?PHPSES>

SID=62638cda8a0ec 91459d0eee2a5b8aff

²⁴ Там само

III Гомосексуалізм у дитячих садочках

Австрія. Гендерні дитсадки

У 1999 році в австрійській столиці був створений перший статевочутливий гендерний дитячий садок «Fun & Care» («Забава і турбота»). Очолила його Данієла Орнер. Віддаючи туди своїх дітей, багато батьків вважали, що в такому закладі будуть створені найкращі умови як для хлопчиків, так і для дівчаток. Адже гендерні педагоги пропонують дітям «нові, альтернативні можливості і дороги, що відмінні від звичних статевих ролей». Але як це все реалізується на практиці?

Дуже легко. Дівчаток учать грати футбол, забирати у хлопчиків машинки, ремонтувати, домагатися свого криком і силою. Хлопчикам показують, як гратися з ляльками, ознайомлюють з косметикою, масажем і доглядом за тілом. Кожному хлопчику видають сумку з косметикою та пояснюють, що означає бути красивим, одягають в плаття принцес, красять нігті і допомагають привикнути до пасивної ролі: терпіти, просити про допомогу. Цим рівним можливостям «допомагають» також і взірці вихователів, які часто виконують нехарактерні для них ролі. Ось вам «забава і турбота»!

Депутат із Австрійської партії свободи К. Клемент різко засудив у віденському парламенті цей та інші педагогічні гендерні проекти Gender Mainstreaming. Але його виступ був засуджений та висміяний. А Ренату Браузер, яка започаткувала ці проекти, навіть підняли по службі. Сьогодні вона віце-мер Відня і заступник голови Соціал-демократичної партії Австрії.²⁵

Швеція. Гендерно-дискримінаційні іграшки

У 1998 році була запроваджена гендерна складова дошкільного виховання у Швеції. Оскільки шведська держава все менше і менше підтримує сім'ю та родинне виховання, то матерям вигідніше вже від одного року віддавати дітей у яслі та дитсадки. А гендерну педагогіку застосовують з найбільш раннього віку. Адже якщо її відкласти до школи, то дитина, як кажуть гендеристи, «може житися до якоїсь ролі», а саме, що хлопчик вже може зрозуміти, що він – хлопчик, а дівчинка, що вона – дівчинка. А це – вже згідно гендерної педагогіки пережиток, з яким вона повинна боротися.

Отож, щоб «не дискримінувати» дитину, хлопчику пропонують рожеву кружку, а дівчинці – голубу. А рожевий одяг для дівчинки – це нібито застарілий гендерний стереотип.

У дитячому садку «Тродье» гендерну (анти)педагогіку застосовують вже з 1996 року. Вихователька Інгеборг Бергваль розповіла, що вони стараються викоринити у дітей непотрібні стереотипи, тобто все, що є природним і нормальним. Наприклад, під час обіду хлопчики і

25 <http://www.order.ws/2008-07-23-08-55-41/39-2008-07-22-09-18-40/401-200.9-11-18-14-39-39>

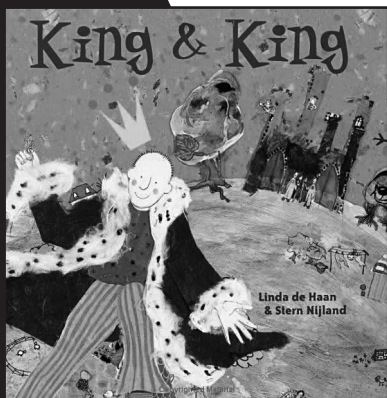
дівчатка їдять окремо. Все тому, що дівчатка вже з раннього віку відчувають потребу обслуговувати хлопців. А це, як вважають гендерні теоретики, небезпечно. Також необхідно відмовитися від ґендерно-дискримінаційних іграшок, якими граються тільки хлопчики або тільки дівчатка: машинками чи ляльками. Ґендерні педагоги вважають, що діти мають гратися лише в ґендерно-нейтральні ігри, наприклад конструювати. Ґендерний аспект також є обов'язковим в програмах підготовки шведських вчителів.²⁶

Для того, щоб ця абсурдна ґендерна «педагогіка» якнайшвидше прижилася в Україні, фінансово «допомагають» Швецький інститут та Королівство Швеції в Україні, що тісно співпрацює з одним із найбільших ґендерних розсадників в Україні, так званим ґендерно-аналітичним центром «Крона» у Харкові та Харківським національним інститутом імені В.Н. Каразіна (соціологічний факультет).

Україна. Під прицілом – народна іграшка

В Україні ґендеристи також вже розпочинають абсурдну боротьбу з іграшками. Про це вони повідомляють у книзі «Ґендерні стандарти української освіти. Частина 1».²⁷ Зокрема хочуть ввести ряд поправок до Базового компоненту дошкільної освіти в Україні та заборонити поділяти іграшки на дівчачі та хлопчачі.²⁸ Це все для того, щоб українські дівчатка більше гралися машинками, а хлопчики – ляльками. Бо нібито є дискримінацією – давати бавитися дівчинці, яка ще нібито не вибрала собі стать, ляльку.

Особливо гострої критики від ґендерних теоретиків зазнає українська народна іграшка. Адже ці ляльки (в жіночих корсетах, вишитих сорочках та довгих спідницях) нібито занадто пропагують жіночі ідеали. Тому, для того щоб дівчатка не наслідували цю, на їхню думку, стереотипну одягу, наполягають, щоб ляльки-дівчата були побільше вдягнуті у штани. А також навіязують освітянам свої збочені уявлення про те, що «ляльки-хлопчики теж можуть бути вдягнені як у штани, так і спідниці...»²⁹

Литва. Діткам про ґендерну толерантність

У 2009 році вперше в історії Литви була видана методичка «Gender Loops», згідно якої вихователі повинні розповідати дітям про одну із ґендерних ідентичностей – гомосексуалізм. У звіті вказано, що лише в місті Вільнюс ґендерні курси вже пройшли 320 вихователів. Виявляється, що деякі дошкільні установи Вільнюса вже застосовують цю методику в дитячих садочках. Наприклад, педагоги повинні читати дітям книжку «Король і король», в якій

26 http://www.cdct18.ucoz.ru/index/gendernyj_podkhod_v_vospitanij_doshkolnikov/0-30

27 Ґендерні стандарти сучасної освіти: збірка рекомендацій. Частина 1, ПРОООН, 2010

28 Ґендерні стандарти сучасної освіти: збірка рекомендацій. Частина 1, ПРОООН, 2010, стор. 55.

29 Там же, стор. 56.

розповідається про те, що до короля приходили різні принцеси, але він не захотів одружитися ні з якою. При цьому принцеси зображені у досить негативних образах. Сподобався королю король із сусіднього королівства, з яким він і вирішив одружитися. Ось ілюстрація із книжки. В іншій гендерній казці розповідається, що Червона Шапочка – це хлопчик.

Наступною рекомендацією є дозволити хлопчикам носити спідниці, а дівчаткам одягати хлопчачі штани. «Сексуальна різноманітність» повинна стати пріоритетним напрямком дошкільного виховання Литви і проекту «Gender Loops».

Міністр Освіти Г.Стяпонавічюс створив робочу групу для аналізу можливого запровадження методики «Gender Loops» в дошкільних закладах.³⁰ Після того, як діти розпочали гратися «у геїв» та вішатися один одному на шию, їх батьки надзвичайно стурбувалися та звернулися у Міністерство соціальної політики і праці з проханням відмінити цю методичку, адже пропаганда таких програм може привести до серйозних суспільних патологій.

Великий український педагог Василь Сухомлинський писав: «Те, що пропущено в дитинстві, ніколи не замінити в роки юності, і тим більше у зрілому віці. Це стосується всіх сфер духовного життя дитини, а особливо естетичного виховання. Чуйність, сприйняття краси в дитячі роки набагато глибші, ніж в більш пізній період розвитку особистості... Необхідність в красивому утверджує моральну красу, народжуючи непримиримість і нетерпимість до всього вульгарного і потворного».³¹ Тому зараз, шановні українські батьки, не потрібно боятися назвати все своїми іменами: зло злом, а добро добром. Казка про двох королів – це зло для вашої дитини.

Канада. Оце новина. Безстатева дитина

У серпні 2011 року світ облетіла шокуюча звістка. Канадські батьки зробили абсурдний експеримент над власною дитиною: приховали стать немовляти, щоб у майбутньому він (чи вона) зміг сам обрати, ким йому бути. 38-річна Кеті Уїттерік і 39-річний Девід Стокер назвали свою дитину Сторм. Зараз немовляті чотири місяці, а про те, хлопчик це чи дівчинка, знають лише батьки, двоє їхніх старших дітей (5 і 2 років) і двоє акушерок, які допомагали при народженні дитини. Батьки оголосили, що свою стать Сторм самостійно обере, коли виросте. У суспільстві ця історія викликала хвилю обурення. Ще б пак, адже такі жорстокі гендерні експерименти забирають дитинство та майбутнє у дитини. Та Девід Стокер, який до того ж працює шкільним учителем сказав, що дитина, мовляв, має право вибрати свою стать самостійно. На його думку, суспільство просто заганяє дітей у приготовлені для них рамки гендерної ідентичності. На цьому прикладі ви можете бачити, як батьки (вчителі) стали жертвами гендерної ідеології соціальної статі настільки, що роблять такі жорстокі експерименти над власними дітьми.

Варто зазначити, що батьки хворобливо ставляться і до виховання інших своїх дітей - п'ятирічного Джазз і дворічного Кіо. Уявіть собі, що з двох років хлопчики самі обирають собі одяг (причому віддають перевагу рожевим сукням) та носять довге волосся. Джазз, який вже може ходити до школи, замість цього отримує домашню

³⁰ <http://antifa-ws.livejournal.com/60313.html>

³¹ В. А. Сухомлинський. *О воспитании, Москва, 1985, стор. 163.*

освіту, яка не ґрунтується на жодній системі, а лише на бажанні дитини. На думку батьків, що пройшли численними ґендерними тренінгами, школи – це лише ґендерно-дискримінаційні установи, від яких потрібно звільнитися.

Ґендер хоче ліквідувати освіту

Як бачимо, людському безумству немає меж. До речі, про те, що Україна також має звільнитися від системи освіти йдеться у найбільш небезпечному ґендерному проєкті, що існує в Україні під назвою «Уповноважувальна освіта».³² Вже понад 10 років українські ґендеристи за іноземні кошти розробляють систему так званої дешколізації суспільства, тобто звільнення від шкільної та дошкільної освітньої системи. Мовляв, необхідно звільнитися від авторитетів, від педагогів, тому що відносини вчитель-учень нібито є дискримінаційним. Адаже саме школа, як би її не міняти, вчить моральним та етичним нормам, дає чоловічі та жіночі взірці. Тому інтенсивно розробляються альтернативні можливості навчання, дистанційні, через Інтернет, пропонуються нові альтернативні школи, все для того, щоб висміяти та ліквідувати всім нам звичну школу.

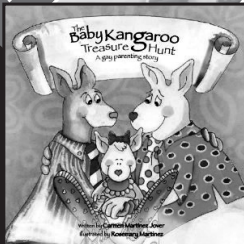
Швеція. Заборонили казки «Білосніжка» та «Дюймовочка»

27 червня 2011 року в дитячому садку «Egalia» в Швеції не стало ні хлопчиків, ні дівчаток. Ні, дитячий садок не закрили – туди ходять як і раніше 33 дитини, але тепер у них немає статі, тепер вони просто «друзі».

Співробітники дитячого садку Стокгольму стараються вже не живити займенники «він» і «вона». Шведською це звучить так: «він» - han, «вона» - hon. Замість цих займенників, вихователі використовують безстатеве слово hen. І хоча в класичній шведській мові цього займенника не існує, однак воно є в жаргоні гомосексуалістів і феміністок. Завідуюча дитсадком 52-річна Лотта Райалін пояснює: «Ми використовуємо це слово, коли, наприклад в садок має прийти лікар, міліціонер, електрик. Ми не знаємо, хто це буде, чоловік чи жінка і тому просто кажемо, що hen прийде о другій годині».

Однак все безумство на цьому не закінчується. Щоб діти не піддавалися «ґендерним стереотипам», вихователі хворобливо підбирають дитячі казки. В садку «Egalia» заборонені такі казки як «Білосніжка», «Дюймовочка» та інші, оскільки головні героїні там забагато жіночні. Натомість дітям читають нові ґендерні казки про жирафів-гомосексуалістів. Це історія про те, що двоє самців-жирафів переживали, що не можуть мати дітей. Однак все змінилося, коли вони знайшли покинуте крокодиляче яйце, яке вони усиновили.

Також не менш жакливою казкою для діток є казка нібито про двох гомосексуальних кенгуру, що усиновили собі маленьке кенгуреня. Як ви

бачите, сюжет із казки зображений на обкладинці книжки: двоє кенгуру - у краватках, один – товстіший, інший – худіший, та бідне кенгуреня.

Майже всі казки та історії в гендерно-коректному дитсадку розповідають про одностатеві пари, одиноких батьків і дітей-сиріт. Завідуюча дитсадку вважає, що її завданням є створити толерантну обстановку, особливо щодо гомосексуалістів, лесбіянок та інших гендерних ідентичностей.

Шановні батьки, ви не розумієте, для чого гендеристи міняють, забороняють, переписують казки? Це тому, що казка має величезний виховний вплив на дитину в перші роки її життя. Також дитина ототожнюється з головними героями і приймає їхній спосіб поведінки. Гендеристи по-перше замінюють у нових казках поняття зла і добра, а по-друге просто висміюють та ліквідовують ті казки, які не підходять їхній безстатевій ідеології.

Швейцарія. Секс-портфелі для дитячих садків

Не перестаємо дивуватися наступним гендерно-збоченим новинам. «У вересні 2011 року дитячим садкам міста Базелі (Швейцарія) нададуть тканинні моделі людських геніталій, так звані «секс-портфелики» (комплекти для статевої освіти) для того, щоб показати дітям, що «контакт із тілом може бути приємним»,³³ - повідомляє lifesiteneews.com.

Згідно даних швейцарської газети The Local, програма вчителів зі статевого виховання в початкових школах та дитячих садочках властиво пропагує онанізм – рекомендує дітям використовувати моделі статевих органів і масажувати один одного або терти себе теплими мішечками з піском під приємну музику.

«Ми повинні підбадьорювати дітей в їхньому розвитку сексуальності і робити це шляхом, який буде їм приємний», - заявив у цьому році Деніел Шнайдер (Daniel Schneider), заступник директора дитячого садочку в Базелі, який допомагав у складанні плану зі статевого виховання. Однак наслідки такого збоченого «підбадьорення» - травмуючі. Це – втрата дитинства, моральних границь, розтління дітей та молоді, нездатність створити сім'ю та інше.

Чиновники, які вже отримали більше як 3 000 скарг від батьків, погодилися тільки змінити назву програми («секс-портфель»), але не будуть зупиняти поширення тканинних моделей в школах. Лідери просімейних організацій висловили свій страх перед наслідками цієї програми, яка розрахована на п'ятирічних дітей. Вони створили сайти, спілки батьків, спілки педагогів та пишуть петиції для того, щоб зупинити введення сексуального виховання у Швейцарії. Деніел Трептіш (Daniel Trappitsch) з асоціації «Громадяни для громадян» (Citizens for Citizens) назвав ідею «катастрофічною розробкою», що взагалі загрожує майбутньому існуванню держави.

Чи можете ви собі уявити, що ваша дитина принесе такий «портфелик» зі садочку і додому і почне «бавитися з такими іграшками»?³⁴

33 [Mamepianu caўmy: http://pravdyvo.org.ua/ditsadkam-shveytsariyi-nadadut_modeli-henitaliy-lyudey.html](http://pravdyvo.org.ua/ditsadkam-shveytsariyi-nadadut_modeli-henitaliy-lyudey.html)

34 <http://rullit.org/read/570/>

Гендерне знищення українських казок

Збочені гендерні теоретики насамперед взяли за знищення дитячої літератури. Це вони називають «гендерною експертизою». Особливої критики зазнають українські народні казки, вірші та народний фольклор, у яких нібито безліч гендерних стереотипів. Тобто забагато оспівується материнство, батьківство, любов до Батьківщини, нормальне традиційне виховання та інше. Наприклад, гендерний педагог Л. Пушкарьова розкритикувала «традиції й культуру даного суспільства», що «сформували гендерні стереотипи в традиційних та авторських дитячих казках».³⁵

Аналізуючи тексти казок, Н. Л. Пушкарьова вважає, що герой казки Іван Царевич «нав'язує» хлопчикові риси мужності, адже кожен хлопчик подумки отожднює себе з цим героєм. Дискримінацією нібито також є, коли дівчинка уявляє себе красунею-царівною, такою ж ніжною, лагідною та вірною, як героїня казки.³⁶ Особливо так звано небезпечною є казка про Попелюшку. Гендеристка закликає, щоб українські жінки почали бунтуватися, ставали агресивними, а жертвовність, працьовитість, ніжність висміюється і називається гендерними стереотипами. Ці так звані небезпечні помилки мають бути усунені, а дітям повинні пропонуватися гендерно-нейтральні казки. Однією з найпопулярніших гомосексуальних казок, що пропонується, є казка «Король і король», про яку ми писали вище.

Для гендерних ідеологів важливо змінити оповідання, казки тому, що в Україні (як і в інших християнських країнах) ніколи не було і натягу на пропаганду збочень. Навпаки, високо цінувалися моральні цінності, совість, добро. Василь Сухомлинський пише: «Казки – це духовне багатство народної культури, пізнаючи які, дитина може пізнати серцем рідний народ». «Казка виховує любов до рідної землі тільки вже тому, що вона - це творіння народу.»³⁷

Гендеризація дитячих видавництв

Також гендерні теоретики працюють з видавництвами. Їхня стратегія – це так спрямувати дитячі видавництва, щоб ті більше не випускали нормальних дитячих книжок. На практиці це виглядає невинно: до видавництв підходять гендеристки і вимагають, щоб у рівних пропорціях були намальовані дівчата і хлопчики, щоб вони часом не були зображені у «стереотипних» професіях, тобто у природних ролях, коли дівчинка грається з ляльками, стоїть біля іграшкової кухні чи інше. Також вони переконують

35 Н. Л. Сексизм в літературі для дітей і пути его преодоления // Гендерный подход в дошкольной педагогике: теория и практика. - Ч. 1., 57.

36 <http://gender.gov.ua/publ/15-endern-stereotipi-u-vidannyah-dlya-doshklnyati.html>

37 В. А. Сухомлинський. О воспитании, Москва, 1985, стор. 165.

видавців, щоб не було висловів, на зразок «мама мие раму» та інших, щоб не було казок, що оспівують мужність чи жіночність. Сюди відносяться, наприклад, казки про богатирів, історичні розповіді про українських князів, козаків. На жаль, деякі із видавництв піддаються на цю пропаганду і працюють під диктатурою ґендеристів. Серед них видавництво А-Ба-Ба-Га-Ла-Ма-Га. Особливо нападають ґендеристки на видавництва у тих містах, де створені найбільші ґендерні центри – Харкові, Тернополі, Києві, Львові та в Криму.

Колобок чи Ґендеробок?

Цю так звану казку – пародію на українського «Колобка» дала нам одна вчителька, що відвідала ґендерний тренінг від Елли Ламах. Ця відома ґендеристка, яка була директором Департаменту сімейної, ґендерної політики та демографічного розвитку Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту України, проводить так звані інтерактивні заняття для дітей у дитячих садочках і школах. На практиці це означає повне перекидання казки та травмування психіки маленьких дітей. Адже головний герой казки – так званий Ґендеробок, тобто збочений Колобок. Елла Ламах цю казку презентує як еталон і вже декілька років навчає її маленьких діток у садочках Харківщини, Рівненщини, Львівщини, Київщини, Херсонщини та міста Тернопіль. А щоб дитина повністю забула старого доброго «Колобка», вона ще й заставляє дітей брати активну участь у псевдоказці-виставі. Кожного разу, коли Елла Ламах згадує слово «ґендеробок», дітки мають встати і бігати навколо стільчика. Пропонуємо вам самим прочитати цей збочений сюжет, що має вбити в голівки маленьким діткам слово «ґендер» назавжди. Отож:

«Сидів якось дід біля столичного радіо-брехунця і по-слухав інтерв'ю пана Ігорка Гуцуляка про ґендерну рівність... Та й каже бабуні: «А чи не пошкрєбла би ти бабуня по коробу і не спекла би ти нам за рецептом столичних пройдисвітів отого Ґендеробока?» До речі, слово «пройдисвіт» тут влучно характеризує діяльність ґендеристів. Та продовжуємо далі. І бабуня спекла отого Ґендеробока і поставила його охолоджувати. Але він хотів не просто лежати, а нести всім ґендерні ідеї, тому зісчовив з підвіконника і «покотився шукати пригод». Зустрічає Ґендеробок зайчика. Зайчик його питає: «А хто ти такий і що з тобою робити? Можна, я тебе з'їм?»

- Не їж мене, зайчику, - відповідає Ґендеробок, - я тобі краще все розповім та пісеньку заспіваю: «Почули про мене дід та бабуня по радіо, пошкрєбла бабуня по коробу та спекла мене для діда. Не смів я мовчати та просто лежати, помандрував я в світ. Зустрів я тебе, зайчику, все розкажу та й далі помандрую».

Покотився Ґендеробок по доріженьці асфальтованій та й зустрічає вовчика. Вовчик питає: «А хто ти такий і що з тобою робити? Можна, я тебе з'їм?»

- Не їж мене, вовчику, - відповідає Гендеробок, - я тобі краще все розповім та пісеньку заспіваю. Я про гендер дідуньові, бабуні та зайчику розказав. Тобі розкажу та й далі поскачу. Помандрував Гендеробок по доріженьці асфальтованій та й зустрічає ведмедика. Питає його ведмедик: «А хто ти такий і що з тобою робити? Можна, я тебе з'їм?»

- Не їж мене, ведмедик, - відповідає Гендеробок, - я тобі краще все розповім та пісеньку заспіваю. Я про гендер всім розповідав і тебе зроблю гендерно-чуйним (тобто байдужим до проблеми гомосексуалізації української нації).

Та й покотився далі Гендеробок по доріженьці асфальтованій. І зустрічає лисичку-сестричку. Лисичка питає: «А хто ти такий і що з тобою робити? Можна, я тебе з'їм?»

-Не їж мене, лисичко, - відповідає Гендеробок, - я тобі краще гендерну пісеньку заспіваю: Я гендер поніс бабуні та дідуньові, зайчику та вовчику, ведмедик у та тебе лисичко із темряви лісової виведу.

Під «темрявою лісовою» гендеристи розуміють природній поділ суспільства на чоловіків і жінок.

На закінчення Елла Ламах усміхнено дивиться на дітей та цинічно підсумовує: «Казка ще досі живе і в народі нашому серед нас можна знайти Гендер-бабуню, Гендер-дідуню, Гендер-зайчуню, Гендер-вовчуню, Гендер-ведмедуню та Гендер-лисичку. Ось і казочці кінець – а хто слухав - гендерні молодці».

От і таким чином з ваших дітей роблять «гендерних молодців», тобто повністю перевертають дитині уявлення про добро і зло, про позитивних персонажів і негативних, замінюючи казки, висміюючи все моральне та духовне надбання України.

Ламання стереотипів у «Червоній Шапочці»

Щоб перевернути все з ніг на голову, згідно європейського сценарію розпочинається боротьба зі стереотипами, тобто все, що було злом, тепер має називатися добром. Гендерні педагоги Оксана Кікінеджі та Ольга Кіз з Тернопільського педагогічного університету пропонують в рамках вправи «Боротьба зі стереотипами» повністю передивитися позицію вовка в українських казках як негативного персонажу і зробити його позитивним. Інші так звані американські толерантні педагоги у новому українському підручнику для дітей «Не смійся з мене» пропонують цю казку під назвою «Оббріханий вовк».³⁸ Для цього горе-автори подають вовка для незвичній у нас ролі. Вовк – добрий, Червона Шапочка – погана. Пропонуємо вам уривки із гендерно - толерантної казки про «Червону Шапочку»:

«...Я побачив маленьку дівчинку із кошиком у руках, яка йшла стежкою...Я запитав дівчинку, хто вона і звідки...Проте вона мені дуже різко відповіла, що із незнайомими не розмовляє. Мене це зачепило за живе...Врешті дівчинка швидко заспокоїлася і розповіла, що йде провідати хвору бабусю і несе їй обід...Далі Червона Шапочка вирушила своєю дорогою, а я, попрощавшись із нею, побіг у напрямку до бабусиною будинку.

Коли я познайомився з цією приємною старенькою, пояснив у чому річ, вона одразу згодилася, що внучці потрібно поводитися скромніше і шанобливіше. Ми до-

мовилися, що бабуся залізе у шафу і побуде там до тих пір, поки я не подам їй знаку.

Я лежав у ліжку...прийшла гостя (Червона Шапочка)...і зробила грубе зауваження з приводу моїх вух. Потім вовк жаліється, що Червона Шапочка «зробила не тактовне зауваження з приводу моїх великих очей. Проте наступна її витівка досягла своєї мети. У мене завжди були проблеми з приводу моїх великих зубів. А ця малолітня дівчинка, на вигляд тиха й лагідна, не знайшла нічого кращого, як звернути увагу саме на мої зуби...я вискочив з ліжка і закричав, що зуби такі великі, щоб з'їсти її, а...ця нерозумна дитина почала із криком бігати по будинку...

На цьому усе й закінчилося. Але бабуся нікому не розповіла, що сталося насправді. Не минуло й тижня, як про мене пішли плітки як про жадливу, жорстоку і кровожерну істоту... Ах, якби не вона.»³⁹

Може комусь ця казка видається химерною, смішною, однак це не смішно. Це і є ламання стереотипів: бабуся та Червона Шапочка – зображені як непевні персонажі, а вовк – позитивний. Це є порушення границі між добром та злом. Уявіть, що буде в голові у вашої дитини, коли в неї порушиться розуміння добра і зла. Василь Сухомлинський писав: «Дякуючи казці, дитина пізнає світ не лише розумом, але і серцем. І не тільки пізнає, але і ...виражає своє відношення до добра і зла. В казці дитина вперше черпає, що таке справедливість і несправедливість...»⁴⁰ При введенні збоченої ґендерної складової в освіту, діти України перестануть розуміти, що таке добро, а що зло.

Де знаходяться ґендерні дитсадки в Україні?

На жаль не лише за кордоном, але і в Україні вже існують перші дитячі дошкільні заклади, де починає вводиться протиприродне ґендерне виховання, тобто з дівчаток роблять хлопчиків, а з хлопчиків - дівчаток. Поки що це проявляється так, що дівчаткам дають робити хлопчачі завдання, а хлопчикам – дівчачі та штучно це підтримується. Також жінок та чоловіків передусім подають у нетипових для них ролях. Одного із таких чоловіків ви можете бачити на малюнку із ґендерного підручника для дітей.

Дитсадків, що впроваджують ґендерний підхід є вже декілька. Ми розглянемо, зокрема дошкільні заклади №36 та №25, що розташовані в місті Тернопіль. Адже саме там при Педагогічному університеті на чолі з

пані Оксаною Кікінеджі є великий ґендерний осередок, що заповняють своїми гомосексуальними ідеями не лише тернопільські школи та дитячі садочки. Нещодавно до нас звернулася стурбована мама хлопчика, випускника одного з цих дошкільних закладів. Те, що її Андрійка (ім'я з етичних міркувань змінено) вчили ліпити вареники, бавитися з ляльками, спочатку подобалося мамі. Ще б пак, адже це буде гарний помічник. Та пізніше, коли вона дізналася, що це не просто гра, а психологічний підхід ламання стереотипів, це її неабияк стурбувало. А наслідки проявилися аж у школі, де Андрійко ніяк не міг ввійти у колектив хлопчиків, тому що протестував проти будь яких проявів мужності. Добре, що мама

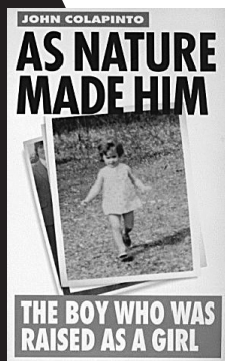
ТАТО

39 Казка перевзята із підручних матеріалів для освітян. Автори: Кікінеджі О.М., Кізь О.Б.

40 В. А. Сухомлинський. О воспитании, Москва, 1985, стор. 165.

вчасно спохватилася і зрозуміла корені небезпеки. Однак чи такими ж обізнаними є і інші матері? Адже якщо дитині вбивати в голову, що вона має право сама собі вибирати стать, хто з неї виросте? І хто буде відповідати за моральне та психологічне каліцтво дитини?

Трагічна доля хлопчика, якого виховували як дівчинку

Гендерна ідеологія з самого початку заснована на обмані і деструкції. Про це свідчить трагічне життя першого «експерименту», на якому поставлена вся гендерна педагогіка.

У 60-х роках 20 століття до відомого психіатра Джона Мані, який заснував першу клініку зі зміни статі під назвою Gender Identity Clinic (Клініка гендерної ідентичності), звернулися стурбовані батьки двох маленьких хлопчиків-близнюків. Один із хлопчиків мав урологічні проблеми і внаслідок небалаї хірургічної операції був позбавлений статевого органу. Джон Мані переконував батьків, що не важливо, як людина народжується і що найкраще буде, коли з їхнього маленького Брюса зробити дівчинку (Бренду). Після операції зі зміни статі Мані більше 10 років наглядав за хлопчиком, давав йому гормональні препарати і переконував його у тому, що він дівчинка. Здавалося б експеримент завершився успішно, про це «досягнення» розпочали говорити відомі вчені та соціологи, від того часу і зародилася гендерна теорія.

Однак як закінчився цей експеримент і Джон Мані, і феміністки, і гендеристки замовчують. Хлопчик-Бренда дуже страждав, адже він відмовлявся бавитися з дівчатками, вів себе чоловічо, не хотів одягати жіночий одяг. А в 13 років, коли він дізнався про все, що з ним зробили в дитинстві, він почав вести себе, як хлопчик, але жив з почуттям великого сорому. Пізніше він навіть одружився на жінці із трьома дітьми, та гендерна педагогіка назавжди наклала відбиток на його життя. Про цей жахливий випадок написав і відомий журналіст Джон Колапінто.⁴¹ У 38 років цей хлопець, вже з

ім'ям Девід покінчив життя самогубством. Про це Мані мовчав, та до сьогодні хлопець на ім'я Брюс Раймер вважається «науковим доказом» гендерної теорії та гендерної педагогіки. В цьому впевнена і гендерний «педагог» Оксана Кікінеджи, яка часто згадує про Джона Мані на своїх лекціях, але найважливіші факти навмисно оминає.

Казка про пінгвінів-гомосексуалістів

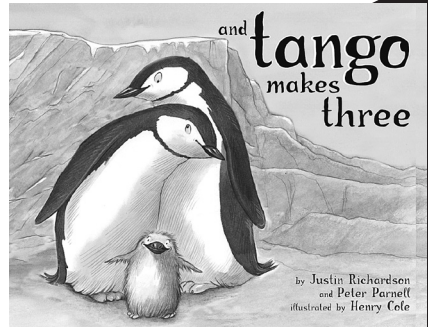
Ще один термін, під яким знову ж таки заховалася пропаганда гомосексуалізму в освіті є андрогінія. До речі, використання іноземних слів з розмитою сутністю є одним із методів гендерної революції. У статті «Гуманізація навчально-виховного процесу» ми можемо прочитати, що «задача гендерної педагогіки – у вихованні андрогіної особистості...без акценту на стать».⁴²

⁴¹ Colapinto J.: *As nature made him. The boy who was raised as a girl.*

⁴² Головки М., Трубочанінова А.: *Гуманізація навчально-виховного процесу Спецвипуск 4. Частина 1.*

Ось інші (анти)педагогічні перли: «Передумовами застосування гендерного підходу у вихованні є послаблення поляризації жіночої та чоловічої соціальних ролей, поступова відмова від традиційних стереотипів маскулінності та фемінності, трансформація сімейно-шлюбних стосунків, фемінізація освіти майже на всіх рівнях».⁴³ Тобто йде мова гендер як ідеологію, що нищить в корені людську природу, коли мужчина є мужчиною, а жінка жінкою.

Для того, щоб діти дійсно були збаламучені, їм пропонуються спеціальні ігри та вправи для того, щоб вони відійшли від традиційних ролей: «стимулюємо хлопчиків у виявленні... чуйності, турботливості, а дівчаток у свою чергу – рішучості, активності та ініціативи». Практично це означає, що гендеристи будуть тероризувати і промивати голову вашому синову так довго, доки від не почне поводити себе жіночно. Або ж вони так довго будуть психологічно ламати «стереотипи» у вашій донечки, поки вона не почне вести себе агресивно, стукати по столі кулаками, стане нещасною і не буде розуміти, хто вона, хлопчик чи дівчинка. А це вже порушення психіки. Ось, наприклад, одна із андрогінних казок для європейських малюків. Це – обкладинка до казки про двох пінгвінів-гомосексуалістів, які усиновили пінгвіненя. На практиці такі казки – це знущання з беззахисних дітей.

Гендерна казка: «Как царь ушел в девочки»

Читаючи казки про кенгуру чи пінгвінів-гомосексуалістів, здається, що це все з області фантастики і що в Україні таке не приживеться. Мовляв, ніхто не прийме. А вас ніхто й питатися не буде. Просувають, наприклад, таку казку «Як король пішов в дівчата.»⁴⁴ Тобто як король став дівчинкою. Химерна збочена історія недаремно подається у формі казки, щоб збити з правильної дороги вже найменших. Та й малюнки очевидно малював «гендерний» художник. На них король зображений у досить таки жалюгідному образі, а на обкладинці з-під манти король висуває свою витончену ніжку у жіночій полосатій панчосі. За сюжетом – король захотів одягнути бант, який був лише у дівчинки Віри... Ось вам і збочена казочка для вашої дитини.

Дійсно, шкода, що сучасні письменники та художники продають свою совість і честь за щедрі фінансові винагороди гендерних спонсорів. Але чи варто руйнувати психіку малюка сексуальними збоченнями та потворними малюнками? «Дитина має бути дитиною...Якщо, слухаючи

Слов'янськ – 2010, стор. 61.

43 Голово М., Трубчанінова А.: Гуманізація навчально-виховного процесу Спецвипуск 4. Частина 1.

Слов'янськ – 2010, стор. 61.

44 Низовський С.: Как царь ушел в девочки.

казку, вона не переживає боротьбу добра і зла, якщо замість радісних вогників в очах захоплення у неї в очах зневага, - це означає, що щось надломилось в дитячій душі і багато сил потрібно прикласти, щоб знову випрямити дитячу душу.»⁴⁵ Тому так важливо зберегти в дитині оте прекрасне, щоб не надломити дитячий світ назавжди. Треба, щоб дитина розуміла, де зло, а де добро і що король з бантиком - це дійсно зло.

Гендерне безумство в українських дошкільних програмах

Вже сьогодні гендеристи активно працюють над тим, щоб змінити програми дошкільного виховання згідно своїх збочених уявлень. Зокрема гендерний «педагог» Оксана Кікінеджі та інші у книзі «Гендерні стандарти сучасної освіти: збірка рекомендацій. Частина 1» подають цілий ряд гендерних пропозицій, згідно яких хлопчики мають стати дівчатками, а дівчатка - хлопчиками. Деякі з цих зауважень були вже внесені у нову дошкільну програму «Я у Світі», що була введена у 2010 році. На даний час розробляється цілий цикл з занять з гендерного виховання, який планують (знову ж таки обманом) включити у «Базовий компонент дошкільної освіти».

Насамперед українські гендеристи рекомендують виховувати дитину без будь-якого огляду на стать.⁴⁶ Тобто не «нав'язувати» дівчинці, що вона є дівчинкою, а хлопчиків, що він – хлопчик. Уявіть собі, які психологічні травми одержать бідні діти в результаті таких експериментів.

Також гендеристи планують змінити уявлення про сім'ю. Про це свідчить ряд цитат, зокрема: «подавати чоловіків/жінок,

мам/татів...у нетрадиційних ролях», «ознайомити з різними типами сімей» - під цим очевидно мається на увазі «сім'ї» гомосексуалістів.

Також гендеристи рекомендують, щоб члени сім'ї не мали спільного прізвища, а навпаки - мами хай залишають своє дівоче прізвище і «тато може взяти мамине дівоче прізвище».⁴⁷ А те, що «сім'я необхідна людині для щасливого життя», «члени сім'ї мають, як правило, спільне прізвище», «кожен член сім'ї повинен берегти і підтримувати її честь» - це, на думку гендеристів, треба викреслити з дошкільної програми. Абсурд чи не так?

Гендеристи також планують змінити в дошкільній

45 В. А. Сухомлинський. *О воспитании*, Москва, 1985, стор. 21.

46 *Гендерні стандарти сучасної освіти: збірка рекомендацій. Частина 1, ПРООН, 2010, стор. 56*
47 Там же, стор. 58.

програмі компонент «статевої ідентифікації», особливо твердження, що дитина «має уявлення про свою статеву належність та ...усвідомлює незмінність своєї статевої належності з віком». Це природне нормальне твердження вони цинічно називають «хибним обмеженням стереотипних гендерних ролей».

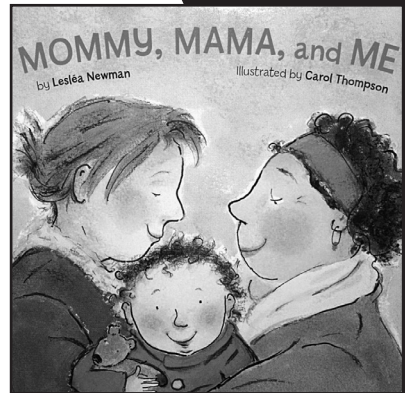
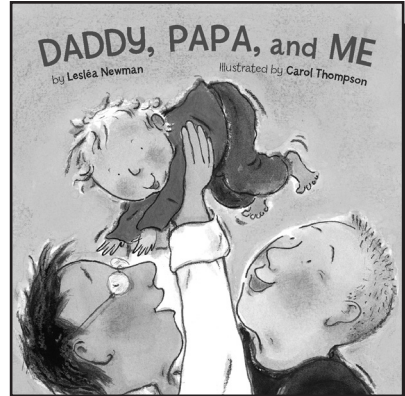
Пропаганда одностатевих «сімей» українським дітям

З цієї ж української «Базової дошкільної програми» гендеристи планують виключити з наступні твердження: «шанобливе ставлення до бабусі та дідуся», «підтримує щирі, доброзичливі стосунки з сестрами та братами, виділяє їх серед інших дітей», «наслідує старших сестер та братів» та виключити завдання для дітей щодо складання родового дерева та вивчення свого роду.⁴⁸ Очевидно це все готується для того, щоб українські діти, яких захочуть віддавати геям звалили, що ніякого роду у них ніколи не буде. Жорстоко чи не так?

Однак гендеристи на цьому не зупиняються і продовжують далі штурмувати українську дошкільну освіту. Уявіть, що вони пропонують вже створити книжечки з назвами «Діти та їхні матусі», «Діти та їхні татусі» та включити їх в дошкільну систему.⁴⁹ Пропонуємо вам розглянути збочені обкладинки із аналогічних гомосексуальних книжечок «Тато, тато і я», «Мама, мама і я», що вже стопами виходять у Європі.

Також в рамках іншої вправи дитині пропонується розвивати гендерну толерантність,⁵⁰ під чим очевидно розуміється толерантність до інших гендерів, а їх щонайменше п'ять. Жахливо. Також гендеристи планують відмінити вживання в українській мові звертання по-батькові. Ось цитата, яку гендеристи планують викинути із дошкільної програми: Дитина «усвідомлює, що прізвище та по-батькові вказують на її належність до роду, своєї родини, її традицій і звичаїв. Відчуває гордість за це і захищеність сім'єю».⁵¹ Тобто вже не почуємо ні Івана Петровича, ні Володимира Григоровича, очевидно це також пристосування до «нових» гомосексуальних чи лесбійських типів сімей, де невідомо, хто батько.

У інших рекомендаціях, гендерні «педагоги» пропонують повністю забра-

⁴⁸ Там же, стор. 59.

⁴⁹ Там же, стор. 59.

⁵⁰ Там же, стор. 60.

⁵¹ Там же, стор. 66.

ти всі згадки про типово чоловічі та типово жіночні професії: «орієнтується на певну соціальну роль відносно статі: жінка – господиня, матір, дружина; чоловік – захисник, опора сім'ї тощо». Замість цього ґендеристи планують включити твердження, де вказано, що в декретну відпустку має йти передусім батько, також батько має вести домашнє господарство, а жінка – служити у війську, міліції. Ґендеристи висувають знову ж таки абсурдне твердження, ніби «стать людини не визначає її інтереси, професійні уподобання...»⁵²

Також пропонують викреслити із Базової дошкільної програми України те, що «хлопчик опікає, шанує, захищає дівчаток, уважний до них; що дівчатка дбають, турбуються про хлопчиків, шукають в них опору, захист, галантність; розподіляти обов'язки зважаючи на особливості статі».⁵³ Після такої «науки» ми зможемо побачити як дійсно зникнуть справжні мужчини в Україні, якщо вже з ранніх літ дівчинці вдовбувати в голову, що вона має захищати хлопчика, а не навпаки.

На сторінці 66 ґендеристи планують ввести пункт щодо того, щоб діти розглядали себе оголеними: «уміє спокійно ставитися до оголеності (своєї та інших людей).»⁵⁴ Про це та інше у наступному розділі.

Україна. Відверта розмова про це

Широко розповсюджується ще з 2008 року в українських дошкільних закладах підручник сексуально-го виховання для наймолодших дітей «Відверта розмова про це».⁵⁵ Методичні працівники проходять спеціальні тренінги по статево му вихованню малюків та роздають

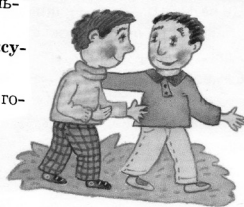
батькам дивні листівки, чим заохочують купувати цей підручник. Після перегляду цього «Першого підручника із сексуального виховання для вашої дитини», голова йде обертом. Невже це можливо, щоб збочена пропаганда гомосексуалізму вже є тут, в Україні, і батьки та вихователі мовчать... Підручник має 207 сторінок,

привабливий великий формат, тверда обкладинка, кольорові ілюстрації, вартує 50 гривень ...Та всередині такі малюнки і така інформація, що і дорослому соромно переглядати. У цьому підручнику сказано: «Сексуальне виховання починається від її народження та продовжується протягом

Коли людина відчуває сексуальний потяг до людини такої ж статі, ми називаємо це **гомосексуальним потягом**.

Деяким людям не подобається гомосексуальність інших.

Сексуальний потяг

52 Там же, стор. 61.

53 Там же, стор. 62.

54 Там же, стор. 66.

55 Кабре, Ф.: Відверта розмова про це. Країна мрій. Київ, 2008.

усього життя».⁵⁶ А це ж абсурд. Це ж каліцтво дитячої психіки. Де ж дитинство для ваших малюків?

На сторінці 132-133 – пряма пропаганда гомосексуалізму. Цитуємо: «Більшості хлопців подобаються дівчата, але є й такі, яким подобаються хлопці. Дівчатам також можуть подобатися дівчата. Коли людина відчуває сексуальний потяг до людини такої ж статі, ми називаємо це гомосексуальним потягом. Деяким людям не подобається гомосексуальність інших».⁵⁷

Цікаво, що в цьому підручнику є вже прямий натяк на педофілію. Яким чином? У розділі «Про що не можна мовчати», мама запитує свого синочка Сергійка, чи хтось його пестив без його дозволу? ⁵⁸ Тут прослідковується та ж тенденція, що і в інших країнах. Наприклад те, що педофілія – це лише тоді, коли дитина не дає своєї згоди на сексуальні домагання, в іншому випадку – це не педофілія. Ось в українському підручнику, зверніть увагу на запитання: «Хтось вас пестив без вашого дозволу?»

На сторінці 178 малюків інформують про протизаплідні засоби, СНІД та подають точну інформацію як користуватися презервативом з величезними порнографічними малюнками. Ці малюнки просто соромно зображувати у нашій брошурці, не те що у виданні для найменшеньких.

На сторінці 142-143 – зображений статевий акт в порнографічних деталях для того, щоб дитина знала звідки вона появилася. Опис, що супроводжує малюнок, засоромить і дорослого, не лише п'ятирічного малюка.

У книжці також багато в позитивному світлі говориться про усиновлення, очевидно, для того, щоб українські діти звикали, що і їх будуть віддавати на усиновлення гомосексуалістам. А механізм відбирання та усиновлення дітей буде запущений через систему прав дітей та ювенальної юстиції, яка згідно слів американського дослідника Стівена Баскервіла, є прямим постачальником дітей гомосексуалістам. Ця система вже вводиться і в Україні.

Ще одна гомосексуальна книжечка

Заслуговує на нашу уважну критику ще одне збочене видання для українських малюків під кодовою назвою «Детям о сексе» від європейських авторів В. Даріелл та К. Пауелл. Книжку переклали на російську мову. Отож в виданні показані всі деталі статевого акту з нехитромудрими пояснен-

⁵⁶ Кабре, Ф.: Відверта розмова про це. Країна мрій. Київ, 2008, стор. 195.

⁵⁷ Кабре, Ф.: Відверта розмова про це. Країна мрій. Київ, 2008, стор. 132-133.

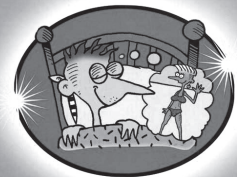
⁵⁸ Кабре, Ф.: Відверта розмова про це. Країна мрій. Київ, 2008, стор. 184.

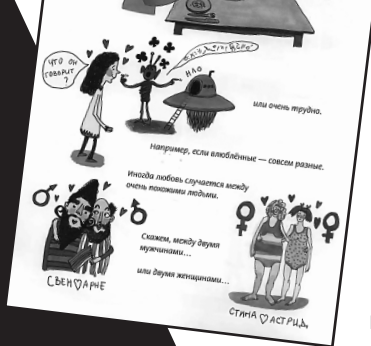
Сексуальне виховання людини починається від її народження та продовжується протягом усього життя.

В. Даріелл, К. Пауелл

Детям
о СЕКСЕ!

ПРО «ЭТО» ПО СЕКРЕТУ

нями, всі пози, а також ерогенні зони. Також під приводом боротьби з ВІЛ-СНІДом дітям детально пояснюється, що таке анальний секс. Та найбільші перли – це звісно пропаганда гомосексуалізму. Цитата: «Деколи кохання трапляється між дуже подібними людьми, наприклад, між двома чоловіками чи двома жінками.» Ось вам і справжня пропаганда гомосексуалізму дітям.

Будьте сторожами дитячих душ

Прекрасні та так потрібні наступні слова для всіх педагогів, яких заставлятимуть вчити малюків сексуальному досвіду. Послухайте лише великого педагога – Василя Сухомлинського: «Діти живуть своїми уявленнями про добро і зло, честь і безчестя, людську гідність; у них свої критерії краси, у них навіть свій вимір пір року: в дитинстві день здається роком, а рік вічністю. Маючи доступ в прекрасний палац, що називається дитинством, я завжди бажав стати у якійсь мірі дитиною. Та лише при тій умові, що ніхто не буде дивитися на вас як на людину, що випадково прокралася за ворота їхнього казкового світу, але як на сторожа, що охороняє цей світ, сторожа, який не втручається у те, що відбувається всередині».⁵⁹

Шановні педагоги, шановні батьки, сьогодні як ніколи необхідно, щоб ви стали сторожами дитячих сердець, дитячої чистоти, дитячого світу. Не продавайте українські дитячі душі, що і так зранені телебаченням, беззмістовними мультфільмами, жорстокістю телепрограм. Інформуйте всіх про цю проблему, адже українські батьки все ще думають, що проблема гомосексуалізації дітей в Україні їх не стосується. Створюйте організації на захист дітей. Бережіться іноземних грантів. І завжди поступайте згідно зі своєю совістю. Адже в іншому разі, ця порно-педагогіка може привести до надзвичайно жорстокого явища, про яке ми поговоримо в наступному розділі.

IV Пропаганда педофільії

Великобританія. Педофільія як «право людини»

Нещодавно світом пролетіла тривожна новина. Британське видання The Daily Mail повідомляє, що у серпні 2011 року Апеляційний суд Великобританії прийняв рішення, згідно якого педофілам дозволили дивитися дитячу порнографію в Інтернеті.⁶⁰ Раніше уряд країни ввів заборону на дитячу порнографію, як захист дитини від жорстокого поводження. Апеляційний суд же відмінив це рішення, лицемірно мотивуючи це тим, що суди не повинні нав'язувати повну заборону на сексуальні злочини. Це, згідно рішення судді, є порушенням прав людини, оскільки педофіли, яких було осуджено за перегляд дитячих порнофільмів онлайн, стверджували, що арешт – це порушення їхніх особистих прав. Більш ніж дивно, що божевільна балаканина цих важкопсихічних хворих людей була настільки вагомою для Апеляційного суду Великобританії, що він виніс рішення, що веде узаконення найжорстокішого насилля над дітьми.

Депутат Філіп Девіс сказав: «Це дуже тривожна звістка. Що стосується моїх переконань, то я бачу, що останнім часом система кримінального правосуддя хоче поставити права злочинця вище від прав жертви. Через це стаються страшні злочини, які би могли не статися».

Німецький уряд заохочує до педофільії

Тверда пропаганда педофільії розпочалася в Німеччині ще у 2007 році. Тоді за підтримки німецького федерального центру охорони здоров'я (Bundeszentrale für gesundheitliche Aufklärung - BZgA) були видані спеціальні педофільні буклети, що заохочують батьків до масажування інтимних частин тіла своїх дітей від 1 до 3 років і від 4 років до 6. Дітей також заохочують до необмеженої мастурбації. Буклети були обов'язковим до використання у дев'яти німецьких регіонах, зокрема для підготовки вихователів ясельної групи, дитячих дошкільних закладів та вчителів початкової школи. Канадський автор Майкл О'Брайен, що вже довгий час говорить про моральну кризу в Європі, вважає ці буклети вкрай тривожним явищем. За його словами, «держава заохочує до інцесту, який у більшості цивілізованих суспільствах є злочином». Цей розвиток, як він вважає, є результатом масового відпаду Європи від християнського морального порядку. О'Браєн вважає, що такі нелюдські спроби педофільізації нації приведуть інститут сім'ї та державу до самознищення. І це, очевидно, робиться цілеспрямовано, адже ніхто не звертає уваги на те, що в Німеччині відкрито поширюється дитяча порнографія, зокрема на рекламних щитах, у молодіжних журналах та інше.

Цікаво, що цей буклет є рекомендований багатьма організаціями, що нібито борються за права дітей і жінок. А також такими, що борються з торгівлею дітьми, насиллям в сім'ї та педофілією. Мова йде, наприклад, про німецьку організацію Kunderschutzbund, що безплатно розповсюджує мільйони екземплярів буклетів кожного року. Але це й не дивно, тому що і в Україні, організації, що нібито захищають права дітей, насправді ставлять за ціль знищити сім'ю. Серед них широковідома харківська організація «Ла Страда» та її керівник Катерина Левченко.

На щастя, після довготривалих протестів німецьких батьків, ця брошура була відмінена, однак якої непоправної шкоди завдали мільйони екземплярів, що вже встигли розійтися по всіх німецьких дитячих садочках та організаціях.

Дитячий Пісенник «Ніс, живіт і задниця»

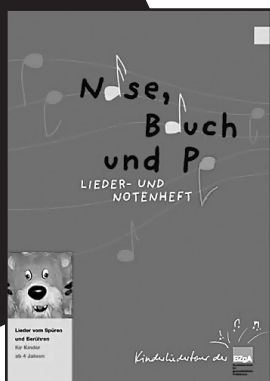
Для того, щоб німецький малюк правильно вибрав свою соціальну стать-гендер, статеве виховання розпочинається вже з дитячих садочків. Федеральний освітній центр з питань здоров'я (BzgA) окрім горезвісних буклетів, видав ще й пісенник «Ніс, живіт і задниця» (Nase, Bauch und Po) та компакт-диск для діточок від трьох років, щоб разом «подорожувати по країні сексу», та вдома або в садочках виконувати ці збочені пісні.

⁶¹Тексти пісень вражають: «Ти можеш сказати «ні», ти можеш сказати «так», ти можеш сказати стоп або ще раз», «ні, мені не подобається», «перестань», «давай, давай», а поміж тим в пісенному тексті є багато відомостей по фізіології. Читаючи слова пісень, навіть дорослий засоромиться, а діти, які ще не розуміють тонкої границі, за якою починається інтимне, вбирають все як губка і співають та ще й притопують ніжками. Хто дав право на державному рівні знущатися з дітей? І хто стоїть за цим цілеспрямованим розбещенням нації?

Очевидно, що такі пісенники чи буклети спеціально розроблені на замовлення гомосексуального та гендерного лобі, які потім через спеціально засланих урядовців стараються просунути свої ідеї у владні структури. Мовляв, це не ми, це – держава. Як бачите, гендерному цинізму немає меж. Адже чітко відслідковується тенденція, коли педофілію, як і гомосексуалізм, хочуть визнати всього-на-всього одним із гендерів, а не важким психічним відхиленням. А безумство полягає ще й у тому, що хто не погодиться з цією політикою, буде визнаним як таким, що має важке психічне порушення - так звану гомофобію.

Канада. Педофілія – вже не збочення?

14 лютого 2011 році на парламентській сесії у Канаді канадські психологи заявили, що педофілія являється «такою ж сексуальною орієнтацією як гомосексуалізм чи гетеросексуалізм». Тобто, що зловживання дітьми – це норма. На цій сесії розглядався

⁶¹ Nase, Buch und Po. Lieder und Notenheft. Lieder für Spuren und Berühren fuer Kinder aus 4 Jahren. Bundeszentrale fuer gesundheitliche Aufklarung, 20007. Mamepianu caŭmy: www.bzga.de

законодавчий акт С-54 що стосується сексуальних злочинів проти дітей. Вражає, що всі, за винятком одного депутата, підтримали твердження, що педофілія – це всього навсього «сексуальна орієнтація».

Доктор Вернон Куїнзі і доктор Хуберт Ван Гіджсегхем, що були покликані як експерти з цього питання, сказали, що ми не повинні дивитися на педофілів як на людей, що чинять злочини. «Справжні педофіли прагнуть сексуальних відносин лише з дітьми, а це те саме, що сексуальна орієнтація», - сказав Ван Гіджсегхем.⁶²

Слухати та піддаватися цій демагогії та маніпуляції гомосексуальних та педофільних активістів – це те ж саме, що брати участь у злочинах проти дітей. Адже і педофілія і гомосексуалізм завжди були і є важкими психічними відхиленнями. Сьогодні так інтенсивно просувають гомосексуалізм, що люди отупіли і не можуть усвідомити, що гомосексуалізм – це важкий гріх. Гомосексуалісти ж займають активну позицію, змінюють законодавство країн, проникають у дитячі садки, школи, університети. Це все для того, щоб повністю перевиховати суспільство, а тих людей, які ще мають здоровий глузд – висміяти та об'явити хворими, нетолерантними, фундаменталістами.

За МСМ також ховаються гомосексуалісти

Останніми роками гомосексуальні лобісти США пишуть все більше і більше псевдонаукових досліджень з хворобливо вражаючими висновками: педофілія не є травмуючою для дітей.

Один із таких висновків був опублікований у статті Брюса Рінда з Американської асоціації психіатрів. Щоб досягнути своєї цілі, Рінд спеціально не використовує правдиву термінологію, таку, як «сексуальне насилля», «гвалтування» та вживає нейтральний термін ADSR, що означає «сексуальні відносини між особами різного віку». Внаслідок його твердженнь виникло багато інших студій, де вказується, що нібито гомосексуальна педофілія «зі згоди двох» не причиняє ніякої психологічної шкоди.⁶³ Свої дослідження Рінд вже пробував презентувати всій громадськості, однак, громадськість виступила проти а Конгрес різко засудив такі дослідження.

Подібну тактику маніпулювання термінами вибрали і вітчизняні лобісти гомосексуалізму та педофілії. Подібно до терміну ADSR в Україні виник термін МСМ. Рідко хто би здогадався, що під цим терміном також ховаються гомосексуалісти. Так от, увявіть собі, що МСМ – це «мужчини, що мають секс з мужчинами».⁶⁴ Цей термін в основному використовують для просування дорогих ВІЛ-СНІД програм. Адже відомо, що переважна більшість рознощиків та хворих на цю невиліковну хворобу – це гомосексуалісти. Тому, щоб затуманити очі українським урядовцям та одержати якнайбільше грошей на свої потреби, гомосексуалістів називають нейтральним терміном МСМ, а лесбіянок – ЖСЖ. Іншим псевдотерміном, під яким знову ж таки збоченці просувають свої теорії на державний рівень є вже відомий нам термін ґендер. Всю цю тактику можна легко викрити, якщо не піддаватись їхній демагогії та називати все своїми іменами.

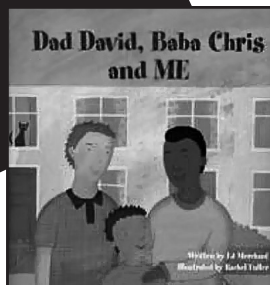
62 <http://grehu.net/news/semeynue-cennosti/439>

63 Николоси, Дж, Николоси, Л.: *Предотвращение гомосексуальности*, Москва, 2009, стор. 117.

64 *Социальная работа с людьми, практикующими однополые сексуальные отношения: Теория. Методики. Лучшие практики/ Сост. Л. Гейдар; под ред. М. Андрущенко — К.: Международный Альянс по ВИЧ/СПИД в Украине, 2009.*

Педофілія - вершина ґендерної педагогіки

Педофілію просувають зверху. У 1973 році в довіднику Американської асоціації психіатрів (АРА) під тиском гомосексуального лобі була змінена дефініція гомосексуалізму. Раніше це вважалося порушенням психіки, зараз – це просто стан. У 1994 році ця ж асоціація також забрала педофілію та інші сексуальні хвороби зі сфери патології. Виявляється, що педофілію вони вважають відхиленням лише тоді, коли педофіл сам соромиться своїх злочинів і вважає це проблемою. В іншому випадку, очевидно, ґвалтування дітей дозволено?!)

Педофілію просувають згідно декількох сценаріїв, про які ми вже писали. Один із таких сценаріїв – це тенденція до зниження віку дітей, від якого вони нібито мають «право на секс». До речі, під цим терміном потрібно розуміти жорстоке сексуальне насилля над дітьми. Та все це, як не дивно, просувається під приводом боротьби із сексуальним насиллям та торгівлею дітьми. У 1990 році в Голландії та Бельгії за підтримки гомосексуально-педофільної організації СОС вік дитини, згідно якого вона має право вступати у статеві відносини, був знижений до 12 років (якщо дитина не має нічого проти і батьки нічого не за-

перечують). Та після гомосексуально-педофільних вбивств Марка Дутроксе і масових протестів батьків, вік неповнолітніх знову підвищили на два роки.

Головною ціллю педофільних ідеологів - досягнути того, щоб всі сексуальні збочення були самі по собі морально-нейтральними, та ще й за умови двосторонньої згоди. Багато гуманістично-ліберальних організацій прихильно чи толерантно ставляться до цього жорстокого насилля над дітьми, цинічно називаючи це «сексуальними контактами між дорослими і дітьми». Якби це було не так, то такі педофільні організації як організація СОС і американська NAMBLA були б виключені з міжнародних асоціацій. Фемінізм і гомосексуальна ідеологія мають стільки прихильників (і в державних структурах), що якщо би вирішувалося питання зловживання гомосексуалістами невинних усиновлених ними дітей, то це би просто назвали сексом між дорослими та дітьми і за ці злочини вже би не були здатні карати.⁶⁵ Так виглядає сучасна толерантність.

Невідомо, до якої стадії дійдуть ці жахливі педофільно-гомосексуальні практики у світі та в Україні. Та якщо більшість мешканців цієї планети побачить небезпеку педофільної загрози для своїх дітей, проснеться і буде активно захищати сімейні цінності, лише тоді ми зможемо протистояти цьому масовому нелюдському злу!

Україна. Педофілія від Ла Стради

Вище вказаний підручник для малюків «Відверта розмова про це» відверто пропагує як статеве виховання так і гомосексуалізм. Також там ви можете побачити і пропаганду педофілії в Україні, що ховається за словами: «Чи хтось вас пестив без вашого дозволу?», тобто якщо з дозволом дитини, то це мовляв, не злочин.

65 <http://euportal.parlamentnilysty.cz/Articles/7428-homosexualni-manzelstvi-a-adopce-deti-homosexuality-znamena-krok-blize-k-uzakoneni-pedofilnich-vztahu.aspx>

Як відомо, в Україні покарання за педофілію – це дожиттєве ув'язнення.⁶⁶ Та вже робляться спроби нібито під приводом боротьби з педофілією, відмінити це покарання та замінити його на щось інше, м'якше. До речі, хай не заплутає вас тактика, що ґендерні педофіли для того, щоб просунути свої закони, прикриваються боротьбою з педофілією. Сюди відносяться міжнародні організації нібито по боротьбі з торгівлею дітьми, ЮНІСЕФ, Ла Страда та інші.

Для того, щоб легалізувати педофілію в Україні і визнати її лише гендерною ідентичністю, проводяться такі ж заходи, як і в Європі. Перше – це тенденція до зниження віку дітей, які нібито мають «право на секс», а друге – це визнання педофілії, як такої, лише тоді, коли «це» відбулося без згоди дитини. Ось і перші кроки: в вересні 2011 року народний депутат України В. В. Шевчук, у співпраці з Катериною Левченко з організації Ла Страда, яка нібито займається захистом прав дітей та бореться з торгівлею дітьми, а насправді просуває узаконення різних злочинів, вже запропонували знизити вік статевих зносин з 18 до 16 років.

26 вересня 2011 року стався один із страшних злочинів. В лікарню №5 поступила дворічна дівчинка із підозрілими травмами. Діагноз: черепно-мозкова травма, тупа травма зовнішніх статевих органів, вірусний гепатит. Відомо, що мати дівчинки, що живе із 21-літньою Оленою С, яка і підозрюється у зґвалтуванні дитини. Також відомо, що на сайті ЛГБТ був опублікований «Маніфест любові до хлопчика», у якому гомосексуалісти вимагають легалізації гомосексуальних відносин з дітьми.⁶⁷

Гомосексуальний «педагог»

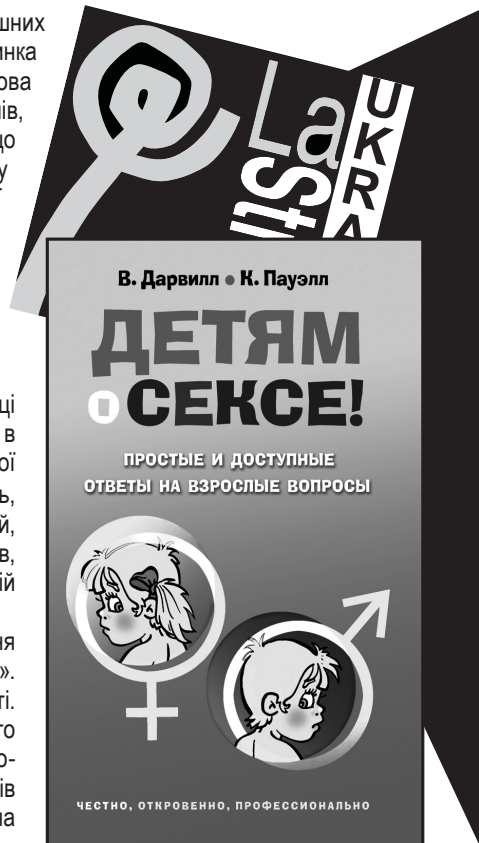
Дуже багато гомосексуалістів в Америці та Європі проникають працювати у школи або ж в молодіжні організації для того, щоб задовільнити свої збочені «потреби».⁶⁸ Американський досвід свідчить, що дуже багато керівників молодіжних організацій, вихователів в дитячих будинках, священників, пасторів, вчителів негативно «використало» свій «батьківський» авторитет і зловжило дітьми.

У програмах для сексуального виховання можна часто побачити вираз «права для педофілів». Безумство продовжує розвиватися до неймовірності. Адже виявляється, що є вже різні видозміни цього збоченого нахилу. Андрофілія – направлена на дорослого чоловіка, ефебофілія – на дітей-підлітків чоловічої статі, гомосексуальна педофілія – на

⁶⁶ <http://www.ua-today.com/modules/myarticles/article.php?storyid=30269>

⁶⁷ <http://www.rus-obr.ru/days/13722>

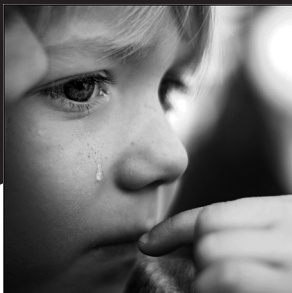
⁶⁸ Van den Aardweg, G. J. M. *On the origins and treatment of homosexuality: A psychoanalytic reinterpretation.* New York: Prager, 1986.

хлопців до перехідного віку та інше. Дослідження А. Bell і М. Weinberg показали, що 23% геїв сексуально зловжило хлопців, молодших 16 років.⁶⁹ Тобто можна прийти до висновку, що за сприятливих умов гомосексуалісти легко «перекваліфікуються» на педофілів. До цих «добрих умов» відноситься також і усиновлення дитини, про яке ми поговоримо пізніше.

Зв'язок гомосексуалізму та педофільії

Чи мають щось спільне гомосексуалізм, усиновлення ними дітей та педофільія? Американські дослідники впевнені, що вони поєднані і це можна прослідкувати. Наприклад, співзасновником голандського гомосексуального руху «СОС» був педофільний письменник Джеф Ласт (Jef Last). Головний редактор журналу «Journal of Homosexuality DeСессо» є також членом редакції педофільного журналу Journal of Pedophilia (Amsterdam). Педофільна організація NAMBLA (USA) є членом Міжнародної асоціації лесбіянок і геїв. Педофільною є також сексуальна організація «Голандський рух за сексуальну реформу» (NVSH), що роками організовує педофільні заходи в різних містах. Організація «Планування сім'ї» заснувала педофільну організацію SIECUS (USA), яка ще з 70-тих років почала говорити про нормальність педофільії. Все більше і більше ми можемо почути, що «діти мають право на сексуальне виховання», «право знати про сексуальність».⁷⁰ Все більше і більше можна почути про

те, що «педофільні відносини для дітей нешкідливі», якщо вони відбуваються за згодою дитини.⁷¹ Зокрема в українському підручнику статевого виховання для малюків «Відверта розмова про це» мама запитує свого синочка Сергійка: «Хтось пестив вас без вашого дозволу?»⁷² Якщо пестив без дозволу – це погано, але якщо з дозволом, то це, виявляється, можна.

В Гомосексуалісти нездатні виховувати дітей.

Статистика та факти

У цьому розділі на основі наукових досліджень ми покажемо вам всю злочинність узаконення гомосексуальних сімей та усиновлення ними дітей. Адже вони легалізовані майже в усіх країнах Європи та Америки і ніхто не запитував, чи народ тої чи іншої країни згідний з цими збоченнями. Те ж саме було з відміною слів «батько» та «мати».

69 Bell, A.P. & Weinberg, M.S. *Homosexualities: A Study of diversity among men and women*. New York: Simon & Schuster, 1978.

70 Marshall, R. & Donovan, Ch. *Blessed are the barren. The social policy of Planned Parenthood*. San Francisco: Ignatius, 1991.

71 Van Naerssen, AX *Pedofilie en hulpverlening (Pedophilia and giving help)*.

72 Кабре, Ф.: *Відверта розмова про це. Країна мрії*. Київ, 2008, стор. 184.

Українські гомосексуалісти теж хочуть дітей

Після узаконення одностатевих шлюбів, гомосексуалісти поставлять питання про усиновлення дітей. Це – європейська практика, яку просувають і в Україні. Наприклад, на харківській конференції, що була організована за підтримки німецького фонду імені Генріха Белля, йшла мова про те, що Україна нібито дискримінує гомосексуалістів: не дозволяє їм одружуватися та всиновлювати дітей. Для здійснення своїх цілей, вони сьогодні через Раду ЛГБТ при Міністерстві Юстиції просувають антидискримінаційне та ґендерне законодавство. Віце-президент жіночого (лесбійського) об'єднання "Сфера" Анна Шаригіна вважає, що українцям слід відмовитися від «застарілих родинних стереотипів.» «Треба розширювати кордони і починати зі школи, де і досі пропагують, що родина – це тільки «Мама, тато, я – щаслива сім'я».⁷³

Ось і маніпулятивний малюнок до цієї ґендерної книжки «Моделі сім'ї. Тенденції та трансформації розвитку». Неозброєним оком видно, що малюнок хоч і зроблено по дитячому, однак його малювали дорослі (ґендеристи). На малюнку – дві жінки, що тримають за руку дівчинку та два чоловіки, що тримають за руки хлопчика та дівчинку. За словами шкільного психолога, ціль цього маніпулятивного малюнку – діяти на людську підсвідомість так, щоб виглядало, ніби «сім'ї» гомосексуалістів – це щось нормальне та добре. Та про це у наступних розділах.

Нарцизм – основна риса гомосексуалістів

У науковій американській психологічній публікації сказано, що створення гомосексуальної пари означає, що це незрілі, невротичні і еґоцентричні відносини. Адже гомосексуальність – це зовсім не любов, а в своєму ядрі – нарцизм, самозакоханість. Це стається тому, що коли людина піддається гомосексуалізму, вона стає деструктивною. Гомосексуальне подружжя – це невротична ілюзія. Голландський психіатр Арндт вважає, що гомосексуальні відносини – це шлях від «драми до драми». Вони наповнені ревністю, помстою, напругою, інфантилізмом, самотністю і депресією.⁷⁴

Цей жахливий плакат у вигляді дитячого малюнку був розташований у 3000 дитячих садочках Німеччини. Головною метою цієї пропаганди було вселити дітям збочену поведінку

⁷³ <http://www.dw-world.de/dw/article/0,,5962851,00.html>

⁷⁴ Bell, A. P. & Weinberg, M. S. *Homosexualities: A Study of diversity among men and women*. New York: Simon & Schuster, 1978; Cameron, P. et al. *The longevity of homosexuals*. *Omega, Journal of Death and Dying*, 1994, 29, 3, с. 249-272.

як норму.⁷⁵

Драматично коротке життя

П. Камерон та інші науковці прийшли до висновку, що гомосексуальний стиль життя веде до зменшення тривалості життя.⁷⁶ Це підтверджує багато зібраних фактів. Тривалість життя гомосексуалістів, що живуть з постійним партнером - 39-40 років (це якщо не враховувати тих, хто помирає від СНІДу), а у лесбіянок – 44 роки. Гомосексуалісти, на відміну від нормальних людей, помирають набагато частіше від інфаркту і самогубства. На сьогоднішній день лише 9% геїв дожило до 65 років. Науковці показують, що у всіх анкетах дійсно підтверджується низький середній вік гомосексуалістів. Професор Зігмунд підтверджує, що ніде в світовій літературі не згадується про гомосексуалістів старого віку.⁷⁷

75 % молодих гомосексуалістів - ВІЛ-інфіковані

Часта зміна партнерів, їх коротке життя показує, що це є дійсно раби сексу. Їхнє сексуальне життя - збочене, їхній сексуальний інстинкт – невротичний. Про це свідчить дослідження гомосексуального журналу The Advocate. 72 % читачів цього журналу сказало, що замається оральним сексом, 46 % - активним анальним сексом, 45% - пасивним оральним сексом, 24% - груповим гомосексуальним сексом, 10% - садомазохізмом.⁷⁸

У 1996 році Американський центр нагляду за хворобами (CDC - US Centers of Disease Control and Prevention) підтвердив, що 75 % молодих гомосексуалів (15-22 роки) вже ВІЛ – інфіковані.⁷⁹

Вражаюча статистика та правдиві факти про гомосексуалістів

У 1973 році гомосексуалізм згідно наукової медичної літератури, гомосексуалісти ведуть нездоровий спосіб життя. Вони найчастіше є переносниками сифілісу, гонореї, гепатиту Б, «синдрому гомосексуальної кишки», туберкульозу і вірусу слизової залози.⁸⁰ 39-59% гомосексуалістів заражені кишковими паразитами, такими як черви, вертячки і амеби.⁸¹ Також гомосексуалісти винуваті за «першу, перенесену сексуальним шляхом, інфекційну тифову гарячку» в історії Сполучених Штатів. Ця хвороба спричинена споживанням людського калу.

Відомі науковці Corey, L. і Holmes, K. подали вражаючі факти, що пересічний гомосексуаліст КОЖНОГО РОКУ орально заспокоїв від 20 до 106 чоловіків, спожив 50

75 <http://luclebelge.skynetblogs.be/tag/affiche>

76 Cameron, P. et al. *The longevity of homosexuals*. Omega, Journal of Death and Dying, 1994, 29, 3, стор. 249-272.

77 Siegmund, G. *Die Natur der menschlichen Sexualität*. Würzburg: Naumann, 1973.

78 Lever, J. *Sexual revelations: The 1994 Advocate survey on sexuality and relationships: The men*. The Advocate, 1994, Aug. 23, 21-22.

79 Valleroy, L. *Seven percent of young homosexual men infected with HIV. Report for the American Association for the Advancement of Science*. Associated Press, 1996, Feb. 11.

80 University of Chicago's Nation research Corp.

81 Fields, Dr. E. „Is Homosexual Activity Normal?“ Marietta, GA

порцій сперми та їв кал 23-ох різних чоловіків.⁸²

43% гомосексуалістів зізналися, що за своє життя мали 500 і більше партнерів, 28% визнали, що мали 1000 і більше, а 79% повідомили, що половина цих партнерів були для них зовсім незнайомі люди і 70% цих сексуальних контактів було на одну ніч (чи як припускає один „голубий” у фільмі „The Castro” на одну хвилину).⁸³

У гомосексуалістів є у 100 разів більша ймовірність, що вони будуть вбиті (зазвичай іншим гомосексуалістом), ніж у середньостатистичної особи, та в 26 разів більша ймовірність, що закінчать життя самогубством.⁸⁴

Після цих жахливих прикладів з наукової літератури, кожній здорово мислячій людині зрозуміло, що історії про щасливих гомосексуалістів та їх «сімей» – це фантазування, які придумали та спеціально розповсюджують гендерні ідеологи. Адже численні дослідження, статистичні дані з області психіатрії доказують, що гомосексуалісти - це нещасливі люди,⁸⁵ а їхній збочений стиль життя часто приводить їх до самогубств.⁸⁶

Також потрібно спростувати міф про те, що гомосексуалізм - вроджена орієнтація і її не можна змінити. Це – неправда. Гомосексуалізм завжди вважався психічною хворобою. Згадаймо лише факти з початку 20 століття: якщо гомосексуаліст скоював злочин, він не відбував покарання в тюрмі, а його поміщали в психіатричну лікарню, адже до хворих людей застосовують інші методи. Лише у 1973 році під тиском гей-активістів, що звинуватили медиків у дискримінації, Американська психіатрична асоціація (АПА) виключила гомосексуалізм з переліку психічних хвороб. І це було зроблено без будь-яких наукових аргументів. А у 1992 році під таким же тиском з переліку психічних хвороб викреслила гомосексуалізм і Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ). Колишній член АПА Джері Сатіновер стверджує, що це рішення було продиктоване політикою, а не наукою.

Непридатність до ролі матері

Гендеристи постійно виставляють свої псевдодослідження про те, що лесбійки чи гомосексуалісти – добрі педагоги, навіть кращі за нормальних батьків. Однак багато цих досліджень не досягають навіть рівня бульварного жіночого журналу.

⁸² Corey, L. and Holmes, K. „Sexual Transmission of Hepatitis A in Homosexual Men.” *New England J. Med.*, 1980. str. 435-38.

⁸³ Bayer, R. a Weinberg, M. *Homosexualities: a Study of Diversity Among Men and Women*. New York: Simon & Schuster, 1978.

⁸⁴ Fields, Dr. E. „Is Homosexual Activity Normal?” Marietta, GA

⁸⁵ Lief, H. *Sexual Survey Number 4: Current Thinking on Homosexuality, Medical Aspects of Human Sexuality*, 1977, c. 110-11

⁸⁶ Kaifetz, J. „Homosexual Rights Are Concern for Some,” *Post-Tribune*, 18. грудень 1992.

Одна лесбіянка, яка жила разом зі своєю подругою та сином, що народився в результаті штучного запліднення, в одній із американських телепрограм стверджувала, наскільки добре вміють лесбіянки вирішувати проблеми дітей. Коли її запитали, що би вона порадила сказати своїй дитині, якщо би її запитали в школі, де є її батько, вона сказала: «Він би мав сказати, що його батько втопився». Жорстоко, чи не так?

З досвіду відомо, що жінки-лесбіянки відносяться до дітей непривітно, нечутливо, мало цікавляться інтересами малюка. Їхні особисті відчуття і їх егоїстичність стоять на першому місці. Це і створює їх непридатними до ролі матері. Також часто вони є учасниками радикального феміністичного руху.⁸⁷

Ким виростуть діти гомосексуалістів?

Гомосексуалісти не ідентифікуються зі своєю статевою роллю. Досвід показує, що для гомосексуальних пар дуже важко перевзяти роль матері/ батька, тому у дітей гомосексуалістів не має повного статевого взірця для наслідування. Також можемо говорити про шкідливі впливи на статеву ідентифікацію підлітка.

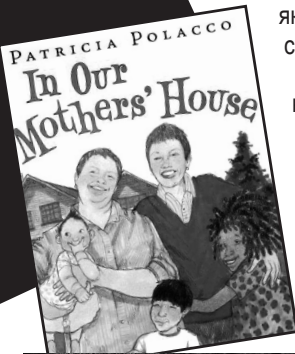
Звичайно, що гомосексуаліст не може нормально виховати дитину. Адже вони мають порушену психіку, про це свідчить їхній спосіб мислення та поведінки. Гомосексуалізм – явище деструктивне, тому і відносини в так званій «гомосексуальній сім'ї» хворобливі та руйнівні. Про це свідчить і відоме явище в їхніх «родинах» - «бійки голубих», коли гомосексуаліст б'є

гомосексуаліста. Зокрема, 50% усіх дзвінків в США на гарячу лінію повідомляють про це домашнє насилля.⁸⁸

Дати малюка до такої сімейки, знаючи, що дитину можуть зґвалтувати, а також тероризувати – це дійсно найбільший цинізм сьгоднішнього суспільства. А часта зміна партнерів гомосексуалістом, і взагалі його стиль життя не може дати дитині необхідне підґрунтя для того, щоб вона нормально розвивалася. Чи, може, хтось з вас думає, що два гомосексуалісти здатні виховати чемного та цнотливого хлопця, який, коли виросте, одружиться з дівчиною і створить нормальну сім'ю?

Психологічні травми у дітей гомосексуалістів

Щоб перевірити вплив гомосексуальної «сім'ї» на психіку дитини, необхідно відслідковувати розвиток дитини аж до дорітлості. У дослідженнях вказано, що діти лесбіянок дуже терплять через їх життєвий стиль. Вони соромляться, що їх матір живе з лесбіянкою та дуже переживають, щоб ніхто не дізнався про відхилення їхньої матері. Хлопці хочуть жити краще у свого батька, переважно не переносять їх лесбіянських

⁸⁷ Masters, W.H. & Johnson, V.E. *Homosexuality in perspective*. New York: Bantam, 1979.)

⁸⁸ *Newsweek*, 4. жовтня 1993.)

партнерок.⁸⁹

Діти завжди дуже переживають за свої батьків. В дитячій невротичній психології відомо, наскільки діти можуть бути в дитинстві травматизованими, наприклад, через зраду батьків, розлучення та інше. Також і в цьому випадку, дитина сильно переживає через гомосексуальні відносини батька і одержує психологічну травму. Як це проявляється?

1. Діти гомосексуалістів відчувають сором і меншовартісність. Вони постійно невпевнені у власній сексуальній орієнтації. Це можна порівняти з самогубством одного з батьків: чи зроблю я це також? Особливо терплять ці бідні діти в перехідному віці, коли часто думають про власну ідентичність.

2. Діти відчувають докори сумління та сердяться на гомосексуального батька, його партнера і того, хто його народив. Згідно анкетування, дитина відчуває зраду і рано чи пізно викаже цим дорослим все.⁹⁰

3. Травма проявляється і по відношенню до гомосексуального партнера батька. Якщо дитина переважно не сприймає «нового батька» після розлучення у нормальній сім'ї, то що казати вже про частих партнерів гомосексуалістів.

4. Дитина постійно відчуває, що їй не вистачає одного із батьків. Їй не хватає взірця, підтримки, виховання матері/батька. А також є неправдою, що одна із двох лесбіянок може бути дитині справжнім батьком.

5. Діти гомосексуалістів постійно живуть у стресі від частих змін, тому що гомосексуалісти часто міняють партнерів. Якщо до цього ще й додати високу смертність активних гомосексуалістів, їх надмірне споживання наркотиків і алкоголю, то зрозуміло, що у цих бідних дітей немає шансу на здорове майбутнє.

6. Оскільки основною рисою гомосексуалістів є невротичний егоцентризм, вони не можуть стати добрими вихователями. Вони не розуміють змісту справжнього виховання. Тому надмірно пестять дитину, дозволяються їй все, бавляться з нею як з іграшкою. Але це не є справжня любов.

7. Гомосексуалісти хочуть, щоб їхня дитина була такою ж, як вони, тобто гомосексуалістом, і на це спрямоване їхнє «виховання». Тому дітям гомосексуалістів важко створити нормальну пару з іншою статтю, тобто нормальну сім'ю. Також коли вони бачать постійну сексуальну одержимість «батьків-гомосексуалістів» у них не створюється поняття любові.

8. Багато гомосексуалістів признають, що вони педофіли.⁹¹ Відомо група геїв, яка має тисячі членів, znana як NAMBLA, має гасло: „СЕКС ДО ВОСЬМОГО РОКУ, ІНАКШЕ Є ПІЗНО“. Діти, яких усиновили гомосексуалісти, стають жертвами їхніх збочених сексуальних практик. Психологи свідчать, що таких дітей геї часто тиранізують, а також їх «позичають» як забавку іншим гомосексуалістам і педофілам.

9. Наслідки цих шкідливих факторів можна об'єднати: невроз, психопатія, внутрішні конфлікти, самотність, депресії, гнів, психологічна незрілість, сексуальні проблеми, недостатнє або викривлене поняття моралі і совісті, порушення при навчанні...

89 Lewis, K.G., 1980. In: Cameron et al., 1996; Javid, G.A. The children of homosexual and heterosexual single mothers. *Child Psychiatry and Human Development*, 1993, 23, 235-248.

90 Cameron, P. & Cameron, K. Homosexual parents. *Adolescence*, 1996, 31, 124, 757-776.

91 *Science Magazine*, 18. січень 1993, стор. 322.

VI Ювенальна юстиція – постачальник дітей для геїв

Звідки у гомосексуалістів діти?

Багато психологів працюють над питанням, чи взагалі можна назвати вихованням те, що діється з дітьми, коли їх віддають геям. Однак мало хто цікавиться, звідки ж у них появляються діти? На це питання відповідає Стивен Баскервіл, автор книги «Небезпечний розмах гендерної політики»: «Про це скоро дізнаються всі батьки, що попадуть під пильне око працівників ювенальної юстиції (у Америці – це Child Protective Services).» «Гомосексуалісти беруть дітей від інших сімей. Рішення про це приймають ювенальні суди, омбудсмени, соціальні працівники, адже ними керують переважно феміністки та гендеристки. Настає питання, чи взагалі попередні батьки цих дітей згодні, щоб їх дітей виховували гомосексуалісти? Сучасний закон не відповідає на це питання. Адже з одної сторони підтримуються програми нібито боротьби з насиллям в сім'ї, коли дітей забирають зі сімей після дзвінка «доброзичливої» сусідки чи примхливої дитини на гарячу лінію. З іншої сторони розвиваються про-

грами по усиновленню. Підтримується все, лише не традиційна сім'я!»⁹²

«Україна не Америка», - скажете ви. Однак з допомогою ЄС, ООН та міжнародних організацій (ЮНІСЕФ, Ла Страда, Планування сім'ї (IPPF) та інших організацій, що зацікавлені у зменшенні населення нашої планети⁹³) по тому ж сценарію гомосексуалізація та деморалізація нації, розпад сім'ї просувається і в Україні. На малянку – ювенальні браслети, що вже пропагуються у кожному місті України. Також сьогодні як ніколи підтримуються програми по усиновленню. Про це та інше у наступному розділі.

Програми по насиллю та усиновленню

В Україні на даний час широко рекламуються програми проти насилля в сім'ї, торгівлі та зловживання дітьми. Це так звані програми ЄС, що пропагують «права дітей та жінок в Україні». Однак насправді - це і є ті програми, завдяки яким соціальні (ювенальні) працівники зможуть легально торгувати та зловживати українськими дітьми. Адже з визнанням одностатевих шлюбів різко зросте попит геїв на дітей. Зі слів американської сенаторки штату Місачусет Терези Мурай в Америці 40% всіх усиновлених дітей передають у гомосексуальні та лесбійські подружжя.

Деяких дітей для гомосексуалістів забезпечують з допомогою штучного запліднення або материнством на замовлення. Та переважна більшість дітей, що їх усиновлюють гомосексуалісти – забрані в біологічних батьків через систему ювенальної

92 Stephen Baskerville. *Nebezpečny rozmach genderove politiky.*

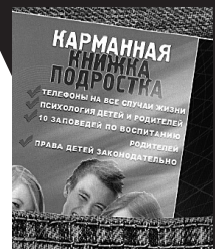
93 G. J. M. van den Aardweg: *Terapie homosexuality: zkusenosti, efekty, doporučení, c. 77.*

юстиції, що створюється нібито для боротьби з насиллям в сім'ї. Тобто якщо батьки будуть давати зауваження дитині, їх будуть звинувачувати у психологічному насиллі, якщо не будуть розпещувати своїх дітей грошима, їх звинуватять у економічному насиллі, якщо поглядять по голові, батьків можуть звинуватити у сексуальному насиллі та педофільії. Про це свідчить випадок Володимира Макарова, що невинно одержав 13 років тюрми нібито за зґвалтування своєї дочки, і все це за допомоги «старань» ґендерного психолога Лейли Соколової.⁹⁴ А у російської актриси Наталі Захарової французька ювенальна юстиція забрала дочку через «задушливу материнську любов». Ці та інші масові звинувачення в насиллі чекають і українських батьків, якщо вже цього року буде прийнята ювенальна юстиція в Україні (інша назва Кримінальна юстиція для неповнолітніх). Тобто будь-яке зауваження зі сторони батьків чи вчителів буде кваліфіковане як насилля. У деяких урядових організаціях та та школах вже розвішені скриньки довіри, поставлені телефони довіри (гарячі лінії проти насильства), куди діти можуть дзвонити і скаржитися на батьків та вчителів. Там їх також навчать про їхні «права».

Стівен Баскервілл вважає, що все це заставляє задуматися над тим, що питання гомосексуального подружжя та усиновлення ними дітей очевидно виникло як вже підготовлений наслідок до ювенальних та ґендерних програм, що нібито займаються захистом прав жінок та дітей. Насправді - це створення корумпованої чиновницької системи на чолі з омбудсменом, а їхня ціль є руйнування традиційної сім'ї. Про деструктивність цієї системи свідчать самогубства трьох матерів, що пішли з життя, після того, як працівники ювенальної юстиції в Полтавській області (там вже введена пілотна ювенальна юстиція) безпідставно забрали в них дітей.

Вся система тісно пов'язана між собою: феміністки (що на практиці лесбіянки), ювенальна юстиція, гомосексуалісти, ґендеристи, забезпечування дитячих прав і т. д. Особливо агресивна ця система до чоловіків, батьків. Адже рекламуючи насилля і боротьбу з ним, ми повинні розуміти, що під насильниками розуміють передусім чоловіків.

Також зі слів Баскервілла система правосуддя в Америці прямо підпорядковується феміністкам, а також громадським нібито правозахисним організаціям і, фактично суди їх бояться. Те саме насаджується і в Україні. Адже переважна більшість правозахисних організацій – це приховані організації ґендеристів, у яких лише одна ціль – створити нове ґендерне суспільство в Україні з гомосексуальними шлюбами. Ці псевдоукраїнські організації щедро фінансуються з-за кордону і створюють тиск на українську владу. Вони бояться відкрито назватися гей-лесбійськими, тому маскуються під правозахисні та інші. Це, зокрема, організації: Харківська правозахисна група, Українська Гельсінська спілка, Амністія Інтернаціонал та інші.

Українського хлопчика віддали бельгійським гомосексуалістам

У лютому 2011 року стався перший офіційний випадок торгівлі українськими дітьми для гомосексуалістів. Семюеля Геляйна, маленького українського хлопчика, якого ви бачите на фотографії, замовили бельгійські гомосексуалісти. Його, очевидно, за чималеньку суму, народила сурогатна матір. За законом діти, народжені в Україні стають громадянами нашої країни, а також першими на українську дитину претендують громадяни нашої країни. Однак дитину вирішили відправити за кордон. Та ще й до «батьків», що відкрито живуть збоченим способом життя.

Органи опіки повинні були надати суду всю інформацію про майбутнього тата і маму: чим вони займаються, наскільки відповідальні, чи зможуть дати дитині повноцінне виховання? Натомість віддали малюка у руки геям. Хто виросте з маленького Самуеля? Хто понесе відповідальність за його життя?

Моїх дітей забрали геї

Вражає історія із Англії. Дідусь і бабуся вже два роки борються за право бути опікунами своїх внуків, яких віддали геям. Мати, яка раніше була наркоманкою, залишила цей спосіб життя. Вона відчайдушно благала, щоб саме її батьки змогли піклуватися про дітей. Але ювенальні працівники заявили, що вони нібито занадто старі: дідусеві – 59, а бабусі – 46, а також, що у них проблеми зі здоров'ям. Хочеться пригадати, що ювенальна юстиція (працівники якої називаються ювенальні чи соціальні працівники) широко розповсюджена в Англії, внаслідок якої із сімей на основі дзвінків на гарячу лінію чи лінію довіри вилучаються тисячі дітей щорічно. Ця ж система вже розпочинає діяти цього року і в Україні.

Бабуся Аманда Плателл розповідає: «Соціальні служби сказали, що ми занадто старі, щоб піклуватися про онуків. Але ми знаємо, що ці соціальні працівники віддали наших дітей геям лише тому, що ці геї – їхні родичі. Наші внуки не можуть виховуватися у сім'ї геїв». Дідусь із бабусяю називають ювенальних працівників злочинцями та ще до сих пір відчайдушно борються за право виховувати своїх онуків.

Мама дітей кається за всі свої проступки та розповідає про свою останню зустріч із дітьми, яких зараз виховують геї: «Соціальні працівники сказали, що це буде остання наша зустріч, дозволили мені вибрати, куди ми хочемо піти та попросили сказати дітям, що я більше не хочу їх бачити... Коли ми прощалися із дітьми, я відвернулася, щоб діти не бачили моїх сліз, а вкінці, коли я садила дітей в автомобіль соціального працівника, мій син схопив мене міцно за ноги і сказав, що ніколи мене не відпустить. Моє серце краялося на кусочки».

Дідусь із бабусяю у відчаї випробували всі варіанти, але працівники ювенальної юстиції невблаганні. До того ж вони навіть шантажують, що ті ніколи більше не побачать дітей, якщо не відступлять в боротьбі. Та боротьба триває, адже найстрашніше те, що хоча процедура усиновлення ще не завершена, діти вже частково живуть із гомосексуалістами, бачать їхній спосіб життя. Чоловіки всіляко стараються

заохотити дітей, вже приготували для кожного із них кімнати. Соціальний відділ у справах неповнолітніх задоволений новими батьками для дітей. Мама розповідає: «Вони сказали мені: «Підіть і подивіться, яке там гарне ліжко для дівчинки, вона буде почувати себе як принцеса». Після цього я відчуваю себе зовсім спустошеною».⁹⁵

І найгірше те, що ніхто не може допомогти дітям, адже злочинна система ювенальної юстиції не підпорядковується національному правосуддю, вернути дітей вже може лише міжнародний суд, який на практиці цього ніколи не робить.

Закінчення

Суспільство яке признає патологію нормою, є хворим

Гомосексуальне подружжя – це травестія (висміювання) справжнього подружжя. Сьогодні хочуть ліквідувати розділ між нормальним подружжям і патологічними відносинами. Та навіть дуже давно у старій Греції не придумали нічого патологічнішого. Навіть імператор Нерон, який інсценував своє весілля з одним молодим викастрованим чоловіком, не прагнув зробити гомосексуальне «подружжя» народним інститутом.

Люди з гомосексуальним нахилом - це пацієнти психіатрії. До них потрібно відноситися як до хворих, котрі мають порушення психіки, анорексію, насильний невроз. Але вони повинні розуміти свою проблему і прагнути стати здоровими.⁹⁶ А якщо суспільство поставить на один рівень патологію і нормальність та здоров'я – то воно дійсно хворе.

Як боротися з ґендерним засиллям?

Дорогі батьки, шановні вчителі і усі, хто прочитав цю брошуру. Закликаємо вас стати на захист сімейних цінностей та зберегти сім'ю і нашу державу! Ми повинні проснутися від байдужості та обманливого спокою. Європа вже програла цей бій. Це проявляється у байдужості, бездуховності, небаченому росту збочень, демографічній кризі та катастрофічному зменшенню корінного європейського населення. На жаль, ЗМІ хоча і проголошують себе демократичними, бояться відкрито виступити проти ґендерної ідеології. Адже потім їх можуть звинуватити у нібито дискримінації та нетолерантності. Наприклад, відома німецька журналістка Єва Герман, яка відкрито вказала на цю проблему у Німеччині, наступного дня була звільнена з роботи. Адже там заборонено обговорювати питання нормального продовження роду і вказувати на небезпеку, що скривається за ґендерною ідеологією.

⁹⁵ <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1131200/Boy-5-forced-adoption-gay-couple-pleads-We-want-stay-grandad.html>

⁹⁶ Van den Aardweg, G.J.M. *The battle for normality*. San Francisco: Ignatius, 1997.

Тому найперше необхідно інформувати про цю небезпеку, розповідати, що таке ґендер, що таке антидискримінаційне та ювенальне законодавство. Цю брошурку дайте прочитати іншим людям, щоб вони дійсно одержали правдиву інформацію. Проблема ґендеризації суспільства стосується нас усіх. Та найбільш незахищеними є наші діти. Тому створюйте спілки, осередки батьків, які будуть боротися проти деморалізації української держави. Також важливо подавати інформацію про випадки «ґендеризації», аморальні фільми, мультфільми, книжки, програми і нам, авторам цієї брошурки. Тому звертайте увагу і на вказаний емейл, куди ви можете надсилати свої зауваження та пропозиції.

Також ви можете виступити на батьківських зборах, проінформувати вчителів, представників церков, місцевої влади, ЗМІ. З безпосередніми пропозиціями ви можете звертатися до Національної комісії з питань захисту моралі, Президента України, Прем'єр-Міністра, Обласної ради, керівництва шкіл та дитячих дошкільних закладів і представників влади.

Ми повинні стати на захист християнських цінностей, за які боролися та віддавали своє життя князі, козаки та жертви репресій минулого режиму. Сила нашого народу стоїть на моральних та духовних підвалинах. І якщо ці підвалини зруйнує ґендерна політика, це може привести до геноциду нашої нації. І не забувайте, що ця ідеологія виступила проти самого Творця, Який сотворив людину як чоловіка та жінку.⁹⁷ Бог допомагатиме Україні лише тоді, коли ми будемо захищати добро і воювати проти зла. Тому, якщо ми хочемо, щоб Ісус Христос благословив і зберіг Україну для наших дітей і внуків, ми мусимо сказати чітко НІ! ґендерній ідеології і гомосексуальним збоченням!

І ще одне: саме тепер у боротьбі з цими цинічними збоченнями ви зможете переконатися, кому дійсно йде про добро України, а хто лише прикидається патріотом нашої держави. Настала пора прокинутися! Адже Бог ще дарував нам шанс не допустити легалізації гомосексуалізму та пропаганди збочень нашим дітям.

Вибирай життя

«Дивися: Я сьогодні дав перед тобою життя та добро, і смерть та зло. Життя та смерть дав Я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та насіння твоє, щоб любити Господа, Бога свого, щоб слухатися голосу Його та щоб линути до Нього, бо ж Він життя твоє, і довгота днів твоїх».⁹⁸

За Бога і за Україну!

⁹⁷ Біблія, Святе Письмо Старого та Нового Завіту. Буття 1,27.

⁹⁸ Біблія, Святе Письмо Старого та Нового Завіту. Второзаконня: 30,19.19-20.

Зробіть конкретний крок – напишіть лист або звернення

Шановні батьки, з метою захисту своїх дітей від ґендерного, антидискримінаційного, статевого «виховання» та ювенальної юстиції, пропонуємо вам зробити конкретний крок – написати звернення на ім'я керівника дитячого дошкільного закладу, представників влади та Національної комісії з питань захисту суспільної моралі.

Лист можна написати від руки, або в друкованому варіанті. Один екземпляр завжди зареєструйте і дайте секретарю або керівнику дитячого дошкільного закладу, а інший – залишіть у себе. І з цієї хвилини ваша дитина буде захищеною від аморальних впливів. Можна також послати лист поштою (бажано рекомендований), і тоді він буде зареєстрований автоматично. Для написання листів, ви можете використати зразки заяв, що вказані нижче. Також, щоб краще проінформувати одержувача з цією проблематикою, до заяви ви можете доложити інформаційний лист або цю брошурку.

Зробіть цей крок вашої совісті!

Зразок заяви №1

Завідувачу дошкільного навчального закладу №__

ПІП _____

Адрес ДДЗ _____

Від кого _____

Заява

Я _____ батько (мати), дитини, що навчається у вашому дошкільному закладі, керуючись ст. 5, 151, 152, 154 Сімейного кодексу України, Законом України «Про дошкільну освіту» №2628-III та ст. 16 і 34 Конвенції ООН про права дитини 1989 р. (ратиф. Верховною Радою України № 789 - XII від 27.02.1991 р.), прошу, щоб моя дитина не брала участь у заняттях на такі теми: ґендер, гомосексуалізм, антидискримінаційні методи виховання, статево виховання та профілактика ВІЛ-СНІДу. Ці заняття ведуть до розбещення дитини, стирання розділів між дівчинкою та хлопчиком та пропагують збочені способи життя (як відомо, основними розповсюджувачами СНІДу є гомосексуалісти). Переконливо прошу не допустити проведення будь-яких ґендерних експериментів над моєю дитиною.

Також прошу, щоб моя дитина не брала участь у виховних заходах, що пропагують права дітей, боротьбу з надуманим насиллям в сім'ї та торгівлею дітьми, що насправді веде до знищення авторитету батьків та педагогів.

Я переконаний(-а), що ці теми ніколи не належали і не належать до виховного процесу. Їх просувають лише зацікавлені сторони, насамперед міжнародні фонди. Заняття на ці теми приносять непоправну шкоду моральному та психічному розвитку моєї дитині, і в більшості випадків йдеться про статтю 156 Кримінального кодексу неповнолітніх (Розтління неповнолітніх).

Ще раз переконливо прошу, щоб у вище вказаних темах занять в будь яких формах (ігри, підручники, бесіди, фільми, інтерактиви, анонімні тестування, анкетування, роздача предметів статевої гігієни) моя дитина не приймала участь.

В іншому випадку залишаю за собою право звернутися в судові чи правоохоронні органи з метою захистити право своєї дитини на здоровий моральний, психічний та фізичний розвиток.

20.11.2011 року

(підпис)

ПІП

Зразок заяви №2

Костецький Василь Васильович
 Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі
 04053 м.Київ вул. Артема, 73
 Від

Лист-звернення

Шановний п. Костецький,

Керуючись своєю совістю та законом «Про суспільну мораль» повідомляю вам про наступні факти розпління українських дітей та молоді. Йдеться зокрема про телепередачу на каналі УТ-1 «Легко бути жінкою» за 11.10.2010 рік, тема – гомосексуалісти. У цій передачі відкрито пропагується збочений спосіб життя. Гомосексуалізм та транссексуалізм завжди вважалися психічним збоченням і пропагувати це як норму у християнській країні вважаю неприпустимим. Прошу вжити необхідних заходів щодо заборони цієї передачі в Україні (і на Інтернет-сторінках).

Також прошу заборонити на каналі СТБ (та інших) постійну і нав'язливу рекламу презервативів – «Презерватив не потрібен лише, якщо ти живеш на безлюдному острові», що нібито скерована на боротьбу з ВІЛ-СНІДом. Широко відомий факт, що така реклама презервативів не захистить наших дітей від ВІЛ-СНІДу, основними розповсюджувачами якого є гомосексуалісти. Вона вигідна лише іноземним виробникам презервативів, яким після цього забезпечено масовий збут цих контрацептивів та великі прибутки.

Щиро прошу вжити необхідних заходів щодо заборони вище вказаної реклами та телепередачі.

Також ви можете вказати інші факти (телепередачі, книги, реклами та ін), що на вашу думку є аморальними.

20.11.2011

(підпис)

ПІП

Лист-звернення №3

Костецький Василь Васильович
 Національна експертна комісія України з питань захисту суспільної моралі
 04053 м.Київ вул. Артема, 73
 Від
 Медики Володимира Ігоровича

Лист-звернення

Шановний п. Костецький,

Просимо Вас реагувати на факт порушення суспільної моралі в Україні, зокрема пропаганду гомосексуалізму та інших гендерів в українських дитячих дошкільних закладах. Просимо заборонити книги, що пропагують гомосексуалізм, зокрема «Перший підручник статевого виховання для дітей – Відверта розмова про це» (видавництво «Країна мрій»), де на сторінці 132-133 є пряма пропаганда збоченого способу життя. Цитую: «Більшості хлопців подобаються дівчата, але є й такі, яким подобаються хлопці. Дівчатам також можуть подобатися дівчата. Коли людина відчуває сексуальний потяг до людини такої ж статі, ми називаємо це гомосексуальним потягом. Деяким людям не подобається гомосексуальність інших.»

Також прошу про заборону видання таких казок та книг як «Гендеробок» (автор - Елла Ламах), «Оббріханий вовк» (автор - Ярроу П.: Не смійся з мене. Посібник для вчителя) «Как царь ушел в девушки», «Антидискримінаційні методи виховання дітей дошкільного віку» (автор - Луїза Дерман Спаркс), «Детям о сексе» (автори В. Дарвілл та К. Пауелл).

Щиро вдячний,

По можливості до листа можна додати конкретні факти, наприклад копії листків з книг або ж самі книги.

10.12.2011

(підпис)

Медика Володимир Ігорович

Зразок заяви №4

Надалу Сергію Віталійовичу
Міському голові м. Тернопіль
вул. Листопадова, 5
м. Тернопіль 46000,
копії: Депутатам Тернопільської міської ради

від

*Лист-прохання**Шановний Сергію Віталійовичу,*

Звертається до вас _____ з проханням зупинити пропаганду гомосексуалізму в тернопільських дитячих дошкільних закладах. Йдеться про таємне впровадження гендерного підходу в дитячі садки №36 і №25. Що таке гендер? Це зовсім не захист прав жінок, а впровадження ідеології соціальної статі. Тобто вже не важливо як людина народжується, а як вона себе почуває. І дитині надається право вибрати собі стать. Також зверніть увагу, що статей згідно нового гендерного розподілу людства є не дві, а п'ять: чоловік, жінка, гомосексуаліст, транссексуаліст і бісексуаліст. У цих дитсадках хлопчиків вже вчать як подолати гендерні стереотипи - тобто хлопчиків вчать, що вони можуть бути дівчатками, виконувати дівчачі завдання, ліпити вареники, бавитися з ляльками і навпаки.

Також хочемо звернути вашу увагу, що все це у Тернопільські дитячі дошкільні заклади та школи уже шість років скрито впроваджують ідеологи Центру гендерних студій при Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка. Просимо звернути вашу увагу на це та призупинити діяльність цього Центру.

15.12.2011

(підпис)

ПІП

Зразок заяви №5

Президенту України
Януковичу Віктору Федоровичу,
вул. Банкова, 11.
01220, м. Київ
від Паперової Ірини Володимирівни

Шановний Вікторе Федоровичу,

Прошу Вас захистити українських дітей від пропаганди гомосексуалізму в українських дошкільних закладах, що впроваджується через програми статевого, антидискримінаційного та гендерного виховання. Що таке гендер? Це зовсім не захист прав жінок, як це подають гендеристи, а впровадження ідеології соціальної статі. Тобто вже не важливо як людина народжується, а як вона себе почуває. І дитині надається абсурдне право вибрати собі стать. Також зверніть увагу, що статей згідно нового гендерного розподілу людства є не дві, а п'ять: чоловік, жінка, гомосексуаліст, транссексуаліст і бісексуаліст. Вже сьогодні цю збочену гендерну педагогіку незаконно вводять у дитячі садки України, а вихователів та педагогів змушують проходити різні тренінги, де їх навчають, що вони повинні толерантно відноситися до гомосексуалістів та інших гендерів.

Звертаємо також вашу увагу на введення програм ювенальної юстиції. А саме – пропаганду так званих прав дітей, боротьбу з насиллям сім'ї та торгівлею дітьми. Ці програми ведуть до знищення авторитету батьків, вчителів та розпаду сімей.

Щиро просимо Вас не допустити впровадження цих аморальних та антисімейних програм в українське суспільство.

З повагою, Паперова Ірина Володимирівна

25.11.2011

Вступ 3

I. Гомосексуалізм в Україні вже на державному рівні

Гендер - троянський кінь гомосексуалізму	4
Від п'яти гендерів до тридцяти	5
Австралія. В паспорті добавили третю стать	5
Гендер та жіночі права – не одне і те ж	6
Гендероловка для жінок	6
Українська сім'я – гендерний стереотип?	7
Висміювання українських матерів	8
Україна без батька і неньки?	9

II Гомосексуалізація української освіти

Гендерна освіта	10
Антидискримінаційні методи виховання	11
Статеве виховання	12

III Гомосексуалізм у дитячих садочках

Австрія. Гендерні дитсадки	13
Швеція. Гендерно-дискримінаційні іграшки	13
Україна. Під прицілом – народна іграшка	14
Литва. Діткам про гендерну толерантність	14
Канада. Оце новина! Безстатева дитина	15
Гендер хоче ліквідувати освіту	16
Швеція. Заборонили казки «Білосніжка» та «Дюймовочка»	16
Швейцарія. Секс-портфелі для дитячих садків	17
Гендерне знищення українських казок	18
Гендеризація дитячих видавництв	18
Колобок чи Гендеробок?	19
Ламання стереотипів у «Червоній Шапочці»	20
Де знаходяться гендерні дитсадки в Україні?	21
Трагічна доля хлопчика, якого виховували як дівчинку	
Казка про пінгвінів-гомосексуалістів	22
Гендерна казка: «Как царь ушел в девочки»	23
Гендерне безумство в українських дошкільних програмах	24
Пропаганда одностатевих «сімей» українським дітям	
Україна. Відверта розмова про це	26
Ще одна гомосексуальна книжечка	27
Будьте сторожами дитячих душ	28

IV Пропаганда педофілії

Великобританія. Педофілія як «право людини»	29
Німецький уряд заохочує до педофілії	29
Дитячий пісенник «Ніс, живіт і задниця»	30
Канада. Педофілія – вже не збочення?	30
За МСМ також ховаються гомосексуалісти	31
Педофілія - вершина гендерної педагогіки	32
Україна. Педофілія від Ла Стради	32
Гомосексуальний «педагог»	33
Зв'язок гомосексуалізму та педофілії	34

V Гомосексуалісти нездатні виховувати дітей.

Статистика та факти	34
Українські гомосексуалісти теж хочуть дітей	35
Нарцизм – основна риса гомосексуалістів	35
Драматично коротке життя	36
75 % молодих гомосексуалістів – ВІЛ-інфіковані ...	36
Вражаюча статистика та правдиві факти про гомосексуалістів	36
Непридатність до ролі матері	37
Ким виростуть діти гомосексуалістів?	38
Психологічні травми у дітей гомосексуалістів	38

VI Ювенальна юстиція – постачальник дітей для геїв

Звідки у гомосексуалістів діти?	40
Програми по насиллю та усиновленню	40
Українського хлопчика віддали бельгійським гомосексуалістам	42
Моїх дітей забрали геї	42

Закінчення

Суспільство яке признає патологію нормою, є хворим	
Як боротися з гендерним засиллям?	43
Вибирай життя	44

Зразки

Зробіть конкретний крок – напишіть лист або звернення	45
---	----